

[பேரவைத் தலைவர்]

[2002 மே 10]

ஏற்போர் 'ஆம்' என்க.

(ஆம்)

மறுப்போர் 'இல்லை' என்க.

(இல்லை)

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம், தீர்மானம் நிறைவேறியது.

சட்ட முன்வடிவு ஏற்கப்பட்டது.

**(ஆ) தமிழ்நாடு அத்தியாவசியப் பணிகளைப் பேணிவருதல்
சட்டமுன்வடிவு, 2002**

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: 2002 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு அத்தியாவசியப் பணிகளைப் பேணிவருதல் சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 20/2002), மாண்புமிகு நிதி மற்றும் தகவல் தொழில் நுட்பவியல் துறை அமைச்சர் அவர்கள். (குறுக்கீடு) இல்லை, இல்லை. ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்கிறோம்.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: அது ஏற்கெனவே அறிமுகம் செய்யப்பட்டாயிற்று. அது இப்போது ஆய்வுக்குத்தான் வருகிறது. I raise a Point of Order.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சொல்லுங்கள்.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: அதாவது, இந்தியாவிலே உள்ள அரசியல் சட்டம் அடிப்படை உரிமைகளை மக்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ஹேமச்சந்திரன், அமைச்சர் move பண்ணாட்டும். மாண்புமிகு நிதி மற்றும் தகவல் தொழில்நுட்பவியல் துறை அமைச்சர் அவர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

“2002 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு அத்தியாவசியப் பணிகளைப் பேணிவருதல் சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 20/2002) @ ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெறவேண்டும்.” எனக் கோருகிறேன். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உட்காருங்கள், உட்காருங்கள். (குறுக்கீடுகள்)

முற்பகல் 10-05

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவர் எழுப்புகிற ஒழுங்குப் பிரச்சினை என்பது, அரசு @6-5-2002 ஆம் நாளிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.

2002 மே 10] [திரு. எஸ்.ஆர் பாலசுப்பிரமணியன்]

அலுவலர்கள்—அரசுப் பணியாளர்களைப் பொறுத்தவரையில், தேர்வு செய்வதற்கும், அவர்களை விடுவிப்பதற்கும் அரசியல் சட்டம் 309, 311 ஆவது Article-களிலே தெளிவுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அவற்றைத் தவிர்த்து, வேறு இதுபோன்ற சட்டங்களைக் கொண்டு வந்தால், அந்தச் சட்டங்கள் செல்லாது என்பது எல்லோரும் அறிந்த ஒன்று. செல்லாத ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டுமா என்பதுதான் அவர் எழுப்புகிற Point of Order. அதே Point of Order-ஐத்தான் நானும் எழுப்புகிறேன். இதிலே பேச வேண்டுமென்றால், நான் பேசி அதை விளக்குகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேசுங்கள்.

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: இன்று 20-க்கும் மேற்பட்ட சட்டமுன்வடிவுகள் இங்கே ஆய்வு செய்யப்படுகின்றன. இன்று காலையிலே மட்டும் 20 சட்டமுன்வடிவுகள் ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றன. மதியம் மீண்டும் 5 சட்டமுன்வடிவுகள் ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படவிருக்கின்றன. ஆகவே, ஒரே நாளிலே 25 சட்டமுன்வடிவுகள் ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றன. நிறையச் சட்டங்கள் கொண்டு வருவது, நிர்வாகம் சரியாகச் செயல்படாததையே காட்டும். இதுபோன்ற ஒரு சட்டமுன்வடிவு இதுவரைக்கும் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறதா என்றால், தமிழகத்திலே இன்றுவரை இதுபோன்று அத்தியாவசியப் பணிகளிலே இருக்கின்ற, அரசு ஊழியர்கள் உட்பட இருக்கின்ற அவர்களுடைய வேலைநிறுத்தத்தைத் தடை செய்கிற சட்டம் தமிழகத்திலே எந்த ஆட்சியாலும் கொண்டுவரப்படவில்லை. அப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டம் இன்று கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. வெள்ளைக்காரன் காலத்திலே, தொழிலாளர்கள் பிரச்சினையில் போலீசார் தலையீட்டை அனுமதிக்கவில்லை. Industrial Disputes Act அதைத் தெளிவு படுத்தியிருக்கிறது.

அதேமாதிரி அரசு ஊழியர்கள் விஷயத்திலும் போலீசை நிச்சயமாக அனுமதிக்க முடியாது. போலீஸ் நிர்வாகமே உள் துறைக்குக் கீழேதான் வருகிறது. அப்படிப்பட்ட உள் துறையிலே பணியாற்றுகிற அலுவலர்களையே, போலீசை வைத்து, அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதைப் போல ஒரு சட்டம் வரவே முடியாது. அதுமட்டுல்ல, அரசியல் சட்டப் பிரிவுகள் 309, 311-க்கு எதிராகச் சட்டங்கள் இயற்ற முடியுமா என்றால், அது முடியாது. எனவே, இந்தச் சட்டம் செல்லுபடியாகாத சட்டம் என்பது மிகத் தெளிவாகத் தெரிகிறது. எந்த வகையில் பார்த்தாலும் செல்லுபடியாகவில்லை. இந்தச் சட்டம் தயாரிப்பதிலே முறையாகக் கவனம் செலுத்தப்பட்டிருக்கிறதா என்றால், நிச்சயமாகச் செலுத்தப்படவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. காரணம், சில

[திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்] [2002 மே 10]

தேவையில்லாத பகுதிகள் இந்தச் சட்டமுன்வடிவிலே இருக்கின்றன. சில பகுதிகள் எந்த வகையிலும் பயனே தராது. இன்னும் சொல்லப் போனால், இந்தச் சட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்க முடியுமா என்றால், நடவடிக்கை எடுக்க முடியாது. காரணம், what is the Cognizable Offence என்பது தெளிவுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறது. Criminal Procedure Code—குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு குற்றம், போலீசார் நேரடியாகத் தலையிட வேண்டும், அதிலே அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னால், 7 வருட தண்டனை என்று இருக்க வேண்டும். 3 வருடத்திற்குக் குறையாமல், 7 வருடம் வரைக்கும் தண்டனை என்று இருக்கிற சட்டம்தான்--அந்தச் சட்டம்தான். அதுதான்--Cognizable Offence, Cognizable Offence இல்லையென்றால் என்ன பிரயோஜனம்? ஒரு நடவடிக்கையும் எடுக்க முடியாது. ஒரு நடவடிக்கையும் எடுக்க முடியாததற்கு ஒரு சட்டம் தேவையா என்று பார்க்க வேண்டும்.

அதேபோல், செக்ஷன் 2 (vii). அதிலே, எதற்கு இந்தச் சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று புரியாமலேயே கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். உயர் நீதிமன்றத்திலே பணியாற்றும்பவர்கள்மீது இந்தச் சட்டம் பாயும் என்று அதிலே சொல்கிறார்கள். அப்படிப் பாய முடியுமா என்றால், நிச்சயமாகப் பாய முடியாது. என்ன காரணம் என்றால், அவர்கள் தலைமை நீதிபதியின் கட்டுப்பாட்டிலே இருக்கிறார்கள். தலைமை நீதிபதியின் கட்டுப்பாட்டிலே இருப்பவர்கள்மீது நாம் சட்டத்தைக் கொண்டு வரமுடியாது.

அதேபோல், "any public services and posts in connection with the affairs of the State and also persons appointed to the Secretarial staff of the State Legislative Assembly and the officers and servants of the High Court" என்று இருக்கிறது.

அதேபோல், சட்டப் பேரவைச் செயலகத்திலே பணிபுரிபவர்கள்மீது இந்த அரசுக்கு நேரடியாகக் கட்டுப்பாடு இருக்கிறதா என்றால், கட்டுப்பாடு இல்லை. அது உங்களுடைய தலைமையின்கீழே இயங்குகிறது. சரி, அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்க முடியாதா? எடுக்க முடியும். எப்படி எடுக்க முடியும். நீங்கள் கேட்டுக்கொண்டால், நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

அதேமாதிரி, தலைமை நீதிபதி கேட்டுக்கொண்டால் நடவடிக்கை எடுக்கலாம். அதை இங்கே செக்ஷன் 6 தெளிவுபடுத்துகிறது. தெளிவு படுத்தினாலும் கூட, அப்படி செக்ஷன் 6-ன்கீழ் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு 2 (vii) வேண்டுமா என்றால், தேவையில்லை. அது 2 (viii) லேயே வருகிறது.

2002 மே 10] [திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்]

“Any other service or employment or class thereof connected with any matter with respect to which the State Legislature has power to make laws under List-II in the Seventh Schedule to the Constitution and which the Government, being of opinion that strikes therein would prejudicially affect the maintenance of any public utility service, the public safety or the maintenance of supplies and services necessary for the life of the community or would result in the infliction of grave hardship on the community, may, by notification, declare to be an essential service for the purpose of this Act”.

Section 2 (viii) read with Section 2 can be invoked there. அப்படி இருக்கும்போது செக்ஷன் 2 (vii) எதற்கு? ஆக, கவனம் செலுத்தித் தயாரிக்கப்பட்ட சட்டமுன்வடிவாக எனக்குத் தெரியவில்லை. இது தேவையில்லாத ஒரு சட்டம். ஒரு unnecessary statute. இப்படி ஒரு சட்டமே சட்டப் புத்தகத்திலே வேண்டியதில்லை. இப்படி ஒரு சட்டத்தை, சட்டமுன்வடிவைக் கொண்டு வந்து, கெட்ட பெயர் வாங்குவதற்கு பதிலாக better late than never--இந்தக் கட்டத்திலேகூட நான் சொல்கிறேன். இந்தச் சட்டமுன்வடிவைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள். இதை வைத்துக்கொண்டு நீங்கள் நடவடிக்கை எடுக்க முடியாது. இதை வைத்துக்கொண்டு, ஒரு வேலைநிறுத்தம் வந்தால் அதை illegal என்று நீங்கள் declare செய்ய முடியுமா என்றால் declare செய்ய முடியாது. தனித்தனியாகப் போராட்டம் செய்தாலும் ஒரு நடவடிக்கையும் எடுக்க முடியாது. அதேமாதிரி, அரசியல் சட்டப் பிரிவுகள் 309, 311 இதற்கு நிச்சயமாகத் தடையாக இருக்கின்றன. எனவே, இந்தச் சட்டமுன்வடிவு தேவையில்லை. இதைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அமர்கிறேன், வணக்கம்.

முற்பகல் 10-10

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. பொன்முடி.

டாக்டர் க. பொன்முடி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் எஸ்.ஆர்.பி. அவர்கள் சொன்னதைப்போல, சட்ட நுணுக்கங்களைவிட, கொள்கை அடிப்படையிலேயும், நியாயத்தின் அடிப்படையிலேயும், தொழிலாளர்கள் போராடிப் பெற்றிருக்கிற உரிமைகளின் அடிப்படையிலேயும் இந்த மசோதாவை ஒரு கறுப்புச் சட்டமாகவே கருதி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே நாங்கள் இதை முழுமையாக எதிர்க்கிறோம்.

அத்தியாவசியப் பணிகள் என்று சொல்லுகிறபோது, குடிநீர் வழங்குதல், அதுமட்டுமல்லாமல் மருத்துவப் பணிகள், மின்சாரப் பணிகள்

[டாக்டர் க. பொன்முடி]

[2002 மே 10]

போன்றவற்றை அத்தியாவசியப் பணிகளாக ஏற்றுக்கொண்டாலும்கூட, இந்தச் சட்டத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கிற அத்தியாவசியப் பணிகள் என்பது 'மாநகராட்சியுடன், நகராட்சி மன்றத்துடன், பிற உள்ளாட்சி அதிகார அமைப்புகளுடன் தொடர்புடைய பணி எதுவும்'—அப்போது என்ன அர்த்தம் என்றால், Local self-Government—'உள்ளாட்சித் துறைகளிலே பணியாற்றுகிற எல்லா அலுவலர்களும்'—தீர்ந்துபோய்விட்டது; Executive Officer ஆக இருந்தாலும் சரி, Scavenger ஆக இருந்தாலும் சரி, அதிலே பணியாற்றுகிற, நகராட்சியிலே பணியாற்றினாலும், மாநகராட்சியிலே பணியாற்றினாலும் உள்ளாட்சியிலே இருக்கிற பஞ்சாயத்துகளிலே பணியாற்றினாலும், அந்த ஊழியர்கள் அனைவருடைய பணியும் அத்தியாவசியப் பணி நீங்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிற செக்ஷன் 5 மற்றும் 7-லே சொல்லுகிறபோது, மாநில அரசின் அலுவல்களோடு தொடர்புடைய பொதுப் பணிகள்; அது என்ன பொருள் என்று இன்னும் கொஞ்சம் பார்த்தால், அதாவது அரசோடு தொடர்புடைய பொதுப் பணிகள் என்றால், எல்லாம் அதுதான். வாத்தியார் வேலை செய்வதும் பொதுப் பணிதான். அப்போது அதுவும் இதிலே அடங்குகிறதா? அதனுடைய interpretation என்ன? 'மாநில அரசின் அலுவல்களோடு தொடர்புடைய பொதுப் பணிகள் மற்றும் பதவிகள் எவையும், மாநில சட்டமன்றப் பேரவையின் செயலகப் பணியிடங்களுக்கு நியமிக்கப்படும்'—அது இல்லாமல், மாநிலச் 'செயலகப் பணிகளுக்கு நியமிக்கப்பட்டுள்ள பணியாளர்கள்' அரசோடு தொடர்புடைய பொதுப் பணிகளிலே பணியாற்றுகிற பணியாளர்கள் என்று சொன்னால், all government staff, அரசு ஊழியர்கள் அனைவரும் என்ற பொருளிலேகூட அதை எடுத்துக் கொள்ளலாம். அப்போது Local self-government-ல் பணியாற்றுகிற அந்த ஊழியர்கள், அரசாங்கத்திலே பணியாற்றுகிற அரசு ஊழியர்கள் Secretariat-லே பணியாற்றுகிற Secretariat பணியாளர்கள், நீதித் துறையிலே பணியாற்றுகிற--Judicial--உயர் நீதிமன்றத்திலே பணியாற்றுகிற நீதிமன்ற ஊழியர்கள்; அப்போது யாரைத்தான் நீங்கள் அத்தியாவசியப் பணி இல்லை என்று விட்டு வைத்திருக்கிறீர்கள்? முதலில் அதைச் சொல்லுங்கள். எல்லாவற்றையுமே அத்தியாவசியப் பணிகள் என்று சொல்லிவிட்டு, அவர்களுக்கு வேலைநிறுத்தம் செய்வதற்கு உரிமை இல்லை என்று சொன்னால், இது தொழிலாளர்கள் போராடிப் பெற்ற உரிமையினுடைய சுழுத்தை நெரிப்பதைப் போன்று இருக்கிறது. சிகாகோ நகரில் ரத்தம் சிந்திப் போராடிப் பெற்றார்கள் அந்த உரிமையை, அந்த உரிமையையே நெரிப்பதாகவும், தொழிலாளர்களுக்கு வேலைநிறுத்தம் செய்வதற்கு எந்த உரிமையும் இல்லை என்று சொல்வதாகவும் அமைந்திருக்கிறது.

2002 மே 10]

[டாக்டர் க. பொன்முடி]

அதிலே, போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்கள், அவர்களையும் இணைத்துக் கொண்டீர்கள். Quasi-Government—Government staff, Local body staff, Quasi-Government staff, அனைத்து ஊழியர்களுமே இதிலே அத்தியாவசியப் பணிகள்தான் என்று சொன்னால், மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள், நீங்கள் தயவுசெய்து 'இதுவெல்லாம் அத்தியாவசியப் பணிகள் இல்லை' என்று சொல்லிவிட்டு, மீதியெல்லாம் அத்தியாவசியப் பணி என்று சொல்லியிருந்தீர்கள் என்றால் சரியாக இருந்திருக்கும். ஏனென்றால் எல்லாவற்றையும் இதிலே சேர்த்திருக்கிறீர்கள். இந்தச் சட்டத்திற்கு இப்போது என்ன அவசியம்? ஆளுங்கட்சி வரிசையிலே அமர்ந்து இருப்பவர்கள் தயவுசெய்து எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். கடந்த கால ஆட்சியிலே, போக்குவரத்து ஊழியர்களை அரசு ஊழியர்கள் ஆக்க வேண்டுமென்று போராடியபோது அதற்கு ஆதரவு அளித்தவர்கள் யார்? அறிக்கை விட்டவர்கள் யார்? தயவுசெய்து எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் இன்று போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சராக இருக்கிற அமைச்சர் அவர்களும், அவரோடு அன்று எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்த மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர் அவர்களும், அவர்களுக்கு எல்லாம் ஆதரவாக இங்கே குரல் கொடுத்தவர்களும். அந்த வேலைநிறுத்தத்திற்கு ஆதரவு கொடுத்ததைத் தவறு என்று நான் சொல்லவில்லை. போராடுகிறபோது அவர்களுடைய உரிமைகளுக்காக சட்டமன்றத்திலே குரல் கொடுத்தார்கள். அந்த உரிமைகளை, அப்போது முதல்வராக இருந்த கலைஞர், உடனடியாக வேலைநிறுத்தமே கூடாது என்று தடை செய்யவில்லை. அழைத்துப் பேசினோம், கேட்ட சலுகைகளைக் கொடுத்தோம். அவர்களோடு பல உறவு முறைகளை உருவாக்கிக்கொண்டு, அதை நிறுத்தி வைத்தோம். அதுதான் முறை. எந்த ஓர் அரசாங்கமாக இருந்தாலும், அதைத்தான் செய்ய வேண்டும். இன்று போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்கள் தங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட உரிமை பறிக்கப்பட்டு இருக்கிற காரணத்தால்--20 பர்சென்ட் போனஸ் கொடுத்தபோதுகூட, ஏன், அன்று எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே இருந்த நீங்கள் சொல்லவில்லையா? 20 பர்சென்ட் இருந்த போனஸை 25 பர்சென்ட் ஆக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, ஒரு நாள் போராட்டத்திற்கு அன்று உங்களுடைய கட்சியினுடைய தலைவியாக இருந்தவர்கள் அறிவிப்புக் கொடுத்ததன் அடிப்படையிலே ஒரு நாள் போராட்டம் நடத்தவில்லையா? அதையெல்லாம் செய்தீர்களே? அப்போது அந்தப் போராட்டத்திலே ஈடுபடுகிறபோது, எதிர்க்கட்சியாக இருக்கிறபோது ஒரு அணுகுமுறை, ஆளுங்கட்சி என்று வருகிறபோது ஒரு அணுகுமுறை என்று இருந்தால். இதைக் கொள்கை ரீதியிலே, நடைமுறை ரீதியிலே எந்த அளவுக்கு ஏற்றுக்கொள்ள முடியும்? அந்த அளவிலேதான், எதிர்க்கட்சியாக

[டாக்டர் க. பொன்முடி]

[2002 மே 10]

இருக்கிறபோது சொன்னார்கள். ஏன் உங்கள் தேர்தல் அறிக்கையிலேயே— நான் சுட்டிக்காட்ட வேண்டுமென்று சொன்னால், உங்கள் தேர்தல் அறிக்கையிலேயே— நீங்கள் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அரசு ஊழியர்களைப் பற்றிப் பேசுகிறபோது, நேற்றுக்கூட நிதியமைச்சர் சொன்னார். அரசு ஊழியர்களுக்கு மத்திய அரசு கொடுக்கப் போவதை எல்லாம் கொடுக்க வேண்டுமா என்றுகூட நிதியமைச்சர் கேட்டார்.

முற்பகல் 10-15

உங்கள் தேர்தல் அறிக்கையிலே இருப்பதை நான் படிக்க விரும்புகிறேன். “அரசு ஊழியர்கள் நலன் காக்க ஆக்கபூர்வமான செயல் திட்டங்கள் உருவாக்கப்படும். 25 ஆண்டுப் பணி முடிப்போருக்கு தனிச் சிறப்பு நிலை: Super Grade வழங்கி, ஊக்க ஊதியம் வழங்கல்; உயர் கல்விக்கு ஊக்க ஊதியம் தொடர்பான நிபந்தனைகளை நீக்குதல்; மருத்துவச் செலவு சுட்டுப்படி காலதாமதமின்றிக் கிடைத்தல்; மருத்துவப் படியை உயர்த்துதல், மத்திய அரசுக்கு இணையான வீட்டு வாடகைப்படி, முதுநிலை ஆசிரியர்களுக்குப் படிப்புக்கு ஊக்க ஊதியம், வீட்டுக் கடன், வாகனக் கடன், ஒரு வழிப் பயணச் சலுகை ஆகியவற்றுக்கான ஒதுக்கீட்டை உயர்த்துதல். தனியார் பள்ளி, கல்லூரி ஆசிரியர்கள், அலுவலர்களின் பிரச்சினைகள் ஆகியவை பரிஷடன் பரிசீலிக்கப்பட்டுத் தீர்வு காணப்படும்”. இது உங்கள் தேர்தல் அறிக்கையிலேயே, அடித்துக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற ஒன்று. இதிலே ஏதாவதொன்றைச் செய்திருக்கிறீர்களா? செய்யவேண்டாம். இருப்பதைப் பறிக்காமல் இருந்திருக்கிறீர்களா? பறிக்கக்கூட வேண்டாம். எங்கள் உரிமைகளைக் கொடுங்கள் என்று அவர்கள் கேட்கிறபோது, அவர்கள் உரிமைக் குரலைக் கூடவா நசுக்க வேண்டும்? அவர்களுக்குப் போராடுவதற்கு உரிமை இல்லையா? போராடிப் பெற்ற உரிமை, அதுமட்டும் அல்ல, உங்கள் சட்டப் பிரிவிலேயே ஒன்றைச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். மிகக் கொடுமையானது அதுதான். வேலைநேரத்தைத் தடை செய்வதோடு மட்டுமல்ல, 8 மணி நேர வேலை என்பது உலகத் தொழிலாளர்கள் ஒன்றுகூடிப் போராடிப் பெற்ற உரிமை. அந்த 8 மணி நேர வேலைக்குக் கூட நீங்கள் இந்தச் சட்டத்திலே ஆபத்தை விளைவித்திருக்கிறீர்கள். ‘அத்தியாவசியப் பணி எதனையும் பேணி வருவதற்கு’ மிகை நேரத்தில் பணி செய்வது மிகத் தேவையானதாக இருக்குமிடத்து, அதனைச் செய்வதற்கு மறுப்பதையும், ‘ஓவர் டைம்’, அதை யாராவது செய்ய மாட்டேன் என்று சொன்னார்கள் என்றால், அவர் மீது நடவடிக்கை எடுத்து 3 வருடங்கள் ஜெயிலுக்கு அனுப்புவதற்குக்கூட இதிலே விதி இருக்கிறது என்று சொன்னால், இது என்ன கறுப்புச் சட்டமா,

2002 மே 10]

[டாக்டர் க. பொன்முடி]

இல்லையா? Are we moving towards fascism? Do you want to create a Nazist State? இத்தாலியிலே பாசிச ஆட்சியும், நாசிஸ ஆட்சியும் ஒரே கட்சி, ஒரே ஆட்சி, ஒரே நாடு என்ற அடிப்படையிலே உருவாக்கப்பட்ட நிலைமைக்கு இந்த நாடு சென்று கொண்டிருக்கிறதா? தன்னுடைய குரலைக் கொடுக்கக் கூடாதா?

அதுமட்டும் அல்ல. இதிலேயே மற்றொன்றையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தப் போராட்டத்தைத் தூண்டுவதற்கான தண்டத் தொகை விதிப்பு முதலானவை. இந்தச் சட்டத்தின்படி, “சட்ட விரோதமான வேலைநிறுத்தமொன்றில், பிற நபர்களைப் பங்கேற்குமாறு தூண்டுகிற அல்லது கிளர்ந்தெழச் செய்கிற அல்லது அது தொடர்பாகப் பிறவாறு மேலும் செயற்படுகிற நபரெவரும், தண்டனைத் தீர்ப்பின் பேரில் மூன்றாண்டுகளுக்கு நீடிக்கக்கூடியதொரு கால அளவிற்கான சிறைத் தண்டனையோ அல்லது ஐந்தாயிரம் ரூபாய் வரையிலான அபராதமோ அல்லது இரண்டுமோ விதித்துத் தண்டிக்கப்படுதல் வேண்டும்.” இதனுடைய நோக்கம் என்ன? இதற்கெல்லாம் retrospective effect கொடுங்களேன். எது எதற்கோ retrospective effect கொடுக்கும்போது, இந்தப் போராட்டத்திற்கு retrospective effect கொடுத்தால் எத்தனை பேர் சிறையிலே இருக்க வேண்டியதிருக்கும்—3 ஆண்டு சிறையிலே? ஆகவே, இந்தப் போராட்டத்தைத் தூண்டுகிற சங்கங்கள், தொழிற்சங்கங்கள் இருந்தால், அவர்கள் போராட்டத்திற்கு ஆதரவு தந்தால், அந்தச் சங்கங்களினுடைய உரிமைகள் பறிக்கப்படுகின்றன. அரசியல் கட்சிகள், அவர்கள்கூடப் போராட்டத்தைத் தூண்டினார்கள் என்று சொல்லி, அவர்கள்மீது பழி வாங்குவதற்கு இந்தச் சட்டங்கள் வழிவகுக்கும்.

ஆகவே, போராடிப் பெற்ற உரிமைகளிலே, நீண்ட காலமாக, தொழிலாளர்கள் எந்தெந்தக் காலத்திலேயோ போராடிப் பெற்ற இந்த உரிமைகளிலே கை வைப்பது என்பது; இந்த சர்வாதிகாரத்தின் மூலமாக எந்த நாட்டிலேயும் யாரும் வென்றதாக வரலாறே கிடையாது. முசோலினி எண்ணினார், பாசிஸத்தை உருவாக்குகிறபோதுகூட (மணியடிக்கப்பெற்றது) ஒரே கட்சி இருக்க...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பொன்முடி, சட்டமுன்வடிவுக்கு வந்து, சட்டமுன்வடிவிலே என்ன விளக்கம் என்று அதைச் சொல்லி முடியுங்கள். முசோலினி, இத்தாலி, பாசிஸ்ட், நாசிஸ்ட், இதற்கெல்லாம் நேரம் இல்லை. சட்டமுன்வடிவிலே எஸ்.ஆர்.பி. பேசினார்கள். அவரும் எதிர்த்தார். என்ன கருத்தோ, அதைச் சொல்லி முடியுங்கள். (குறுக்கீடுகள்)

[2002 மே 10]

டாக்டர் க. பொன்முடி: நன்றி, நன்றி, நன்றி. (குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சரி, உட்காருங்கள். (குறுக்கீடுகள்) சரி, உட்காருங்கள். பேசட்டும்.

டாக்டர் க. பொன்முடி: ஆகவே, மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, (குறுக்கீடுகள்) இந்தச் சட்டமுன்வடிவு என்பது; மகாத்மா காந்தி அவர்கள் இந்தியாவிலே இருந்தவர்தான். அவர்கள் தென் ஆப்பிரிக்காவுக்குச் சென்று போராடுகிறபோது கூட தொழிலாளர்களுக்காகப் போராடச் சென்றவர்தான். ஆகவே நம்முடைய நாட்டைச் சேர்ந்தவர்களெல்லாம் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று தொழிலாளர்களின் உரிமைகளுக்காகப் போராடுகிறபோது, தமிழகத்திலே இருக்கிற தொழிலாளர்களுடைய உரிமைக் குரலைப் பறிக்கின்ற வகையிலே இந்தச் சட்டம் அமைவது சரியாக இருக்காது. ஆகவே, இது ஒரு கறுப்புச் சட்டமாக, இந்தத் தமிழ்நாட்டினுடைய வரலாற்றிலே இடம் பெற்றுவிடக் கூடாது.

மாண்புமிகு நிதியமைச்சர், பேரறிஞர் அண்ணாவினுடைய கொள்கையையெல்லாம் அடிக்கடி பேசக்கூடியவர். அவருக்கும் இது தெரியும். ஆகவே, தொழிலாளர்களுடைய உரிமைகள் பறிக்கப்படக் கூடாது என்ற உணர்வோடுதான் இதைப் பேசினேனே தவிர, மற்றவர்களை இதிலே புண்படுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணம்கூடக் கிடையாது.

தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையிலும், இந்திய நாட்டைப் பொறுத்தவரையிலும், இதுபோன்ற நெருக்கடி காலச் சட்டங்களைக் கொண்டு வந்தவர்களுக்கெல்லாம்கூட மக்கள் என்ன பாடம், தீர்ப்பு அளித்திருக்கிறார்கள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். ஆகவே, இன்று போக்குவரத்து..... (குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இல்லை, இல்லை, உட்காருங்கள். (குறுக்கீடுகள்) நீங்கள் பேசி முடியுங்கள், பேசி முடியுங்கள். (குறுக்கீடுகள்)

டாக்டர் க. பொன்முடி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நாங்கள் எல்லாம் ஒரு தடவை பேசினால், ஏன் உட்கார்ந்துகொண்டே பேசுகிறீர்கள் என்கிறீர்கள். இத்தனை பேர் கத்துகிறார்களே! தயவுசெய்து நான் என்ன தப்பாகச் சொல்லிவிட்டேன்? சொல்லுங்கள். தயவுசெய்து சொல்லுங்கள். என்ன தப்பாகச் சொன்னேன்?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேசக்கூடிய முறைதான் காரணம்.

டாக்டர் க. பொன்முடி: என்ன? என்ன முறை சொல்லுங்கள். தப்பாக ஏதாவது சொன்னால் கேளுங்கள்.

2002 மே 10]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சட்டமுன்வடிவுமீது (குறுக்கீடுகள்) எஸ்.ஆர்.பி. அவர் கருத்தைச் சொன்னார். (குறுக்கீடுகள்) உட்காருங்கள். எஸ்.ஆர்.பி. அவர்களும் இதை எதிர்த்துத்தான் அமர்ந்திருக்கிறார். (குறுக்கீடு) நீங்கள் இந்தச் சட்டமுன்வடிவின் மேலே என்ன கருத்துச் சொல்லவேண்டுமோ, சொல்லுங்கள். நீங்கள் மாறி, மாறிச் சொல்லிவிட்டீர்கள். கறுப்புச் சட்டம் என்று சொல்லிவிட்டீர்கள், எல்லாவற்றையும் சொல்லிவிட்டீர்கள். (குறுக்கீடுகள்) சொல்லி முடியுங்கள் அதை. முடியுங்கள். (குறுக்கீடுகள்)

டாக்டர் க. பொன்முடி: அப்படிச் சொல்லக் கூடாதா? பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, (குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உட்காருங்கள், உட்காருங்கள்.

(முற்பகல் 10-20)

டாக்டர் க. பொன்முடி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எஸ்.ஆர்.பி. ஒரு Legal, constitutional question-ஐ எழுப்பியிருக்கிறார். இன்னும் அவர்கள் கட்சியிலேயும் பேசப் போகிறார்கள். அப்போது எப்படிப் பேசுகிறார்கள் என்று பாருங்கள். சி.பி.எம். கட்சியிலேயும் பேசுவார்கள். இது உண்மையிலேயே போராடிப் பெற்ற ஓர் உரிமை என்ற அடிப்படையிலே பேசினேனே தவிர, அண்ணா தி.மு.க. தொழிற்சங்கத்திலே இருக்கின்றவர்களுக்குக்கூட இந்த உணர்வுகள் இருக்கின்றன. யாரும் இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. பேசினால், அவர்களும் இதைத்தான் பேசுவார்கள். தொழிற்சங்கவாதிகள் என்ற முறையிலே, தொழிற்சங்கத்திலே இருப்பவர்கள் யாரும் இந்த உரிமையை விட்டுக் கொடுப்பதற்கு முன்வர மாட்டார்கள். ஆகவே போராடிப் பெற்ற இந்த உரிமைகள், நிலைத்து நிற்க வேண்டும் என்று சொன்னால், இந்தச் சட்டத்தை நீங்கள் திரும்பப் பெற வேண்டும்.

தொழிலாளர்களுக்கு இருக்கிற உரிமை, அவர்கள் வேலைநிறுத்தம் செய்வது மட்டுமல்ல, ஓவர் டைம் செய்வது தொடர்பாக—நீங்கள் அதையும் தடை செய்யவேண்டும்—அவர்களுக்கும் அதிலே தண்டனை உண்டு என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். பிரச்சாரம் செய்தால் அவர்களுக்கும் தண்டனை உண்டு என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். பிரச்சாரம் செய்வது மட்டும் அல்ல, அவர்களுக்கு நிதியுதவி வழங்கினால் அதற்கும் தண்டனை உண்டு என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். அத்தியாவசியப் பணிகள் என்று எப்போது வேண்டுமானாலும், எந்தப் பணிகளை வேண்டுமானாலும் சேர்த்துக்கொள்ளலாம், அரசாங்கம் சேர்த்துக்கொள்ளலாம் என்ற உரிமையையும் நீங்கள் உள்ளடக்கியிருக்கிறீர்கள். ஆகவே, என்னைப்

[டாக்டர் க. பொன்முடி]

[2002 மே 10]

பொறுத்தவரையிலே, it is leading to a fascist regime என்ற அடிப்படையிலே, இதை நான் முழுமையாகக் கண்டித்து அமர்கின்றேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ஜி.கே. மணி.

திரு. ஜி.கே. மணி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய தமிழக அரசு, அத்தியாவசியப் பணிகளைப் பேணிவருதல் என்ற வகையிலே ஒரு சட்டமுன்வடிவை அறிமுகம் செய்திருக்கிறீர்கள். இந்தச் சட்டத்தினுடைய அடிப்படைகளை, நோக்கங்களைப் பார்க்கின்ற நேரத்திலே, நாம் ஜனநாயக நாட்டிலே, சுதந்திர நாட்டிலே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோமா என்ற ஓர் அச்சம் நமக்கு வந்திருக்கிறது. ஆகவே, இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலே, அதுவும், இதனுடைய ஷரத்துகளைப் பார்க்கின்ற நேரத்திலே, போக்குவரத்துப் பணியாளர்கள், மின் வாரியத்திலே பணியாற்றக்கூடியவர்கள், மருத்துவமனைகளிலே பணியாற்றக்கூடியவர்கள், மாநகராட்சிகள், நகராட்சிகள், ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் போன்ற வகையிலே உள்ளாட்சிகளிலே பணியாற்றக்கூடியவர்கள், உயர் நீதிமன்றங்களிலே பணியாற்றக்கூடியவர்கள், மற்ற நீதிமன்றப் பணியாளர்கள், குடிநீர் வழங்கலில் பணியாற்றக்கூடியவர்கள், அதோடு மட்டுமல்லாமல், மாநில அரசின் அலுவல்களோடு தொடர்புடைய பொதுப் பணிகள், மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவைச் செயலகப் பணியிடங்கள் என்று, இப்படிப் பார்க்கின்ற நேரத்திலே, அரசுத் துறைகளிலே, அரசுப் பொதுத் துறை நிறுவனங்களிலே, எப்படிப் பணியாற்றினாலும்கூட, அரசுச் சம்பளம் யாரெல்லாம் வாங்குகிறார்களோ, அவர்களைக் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய ஒரு சட்டம் என்ற பொருள்படக்கூடிய வகையிலே இருக்கிறது. ஆக, அரசு அலுவலர்கள் — அரசுப் பணியாளர்கள் என்பவர்கள் நம்முடைய அரசின் கட்டுப்பாட்டிலே இயங்கக்கூடியவர்கள். அப்படி இவர்கள், தன்னுடைய மேலதிகாரிகள், மேலாண்மையிடம் ஏதாவது கோரிக்கை வைக்கின்ற நேரத்திலே அல்லது மேலாண்மை இந்தப் பணியாளர்களுக்கு, தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமாக இருக்கின்ற நேரத்திலே, தங்களுடைய உரிமைகளை எடுத்துச் சொல்வதற்கு ஜனநாயக ரீதியில் உரிமை இருக்கிறது. ஆகவே, இப்படி எதையும் பேசக்கூடாது. எதையும் கேட்கக்கூடாது, உரிமைகளைப் பற்றியே பேசக்கூடாது என்று சொன்னால், இது என்ன ஜனநாயக நாடா அல்லது சர்வாதிகார ஆட்சியா என்பதைத்தான் இங்கே நான் மெத்தப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட சட்டம் தேவையா? இதை நாங்கள் சொல்லவில்லை. எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே பேசவில்லை. அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே இருக்கக்கூடிய அந்தத் தொழிற்சங்கத்திலே இருக்கக்கூடியவர்களை அழைத்துப் பேசினால்,

2002 மே 10]

[திரு. ஜி.கே. மணி]

அவர்களே தெளிவாகச் சொல்வார்கள். ஆகவே, இந்த வகையிலே இந்தச் சட்டம் என்பது, அடக்குமுறைச் சட்டம். நாம் வெள்ளைக் காரர்களிடத்திலே சுதந்திரம் பெற்று, அவர்களிடத்திலிருந்து மீள்வதற்காகச் சட்டங்களையெல்லாம் திருத்திக் கொண்டிருக்கக்கூடியது இந்த நேரம், இன்று காலச் சூழலுக்கேற்ப சட்டங்களை மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறோம். இப்போது வெங்கடாசலய்யா அவர்கள் தலைமையில் ஒரு கமிஷன் போட்டு, இருந்த சட்டங்களை எல்லாம் நடைமுறைக்கு ஏற்றவாறு திருத்திக் கொண்டிருக்கிற இந்தக் காலகட்டத்திலே, மீண்டும் வெள்ளைக்காரர்களுடைய சட்டத்திற்கு மேலாகச் சென்று, சர்வாதிகார முறையிலே இருக்கக்கூடிய ஒரு சட்டமாகக் கொண்டுவரக்கூடிய இந்தக் கறுப்புச் சட்டம், சர்வாதிகாரச் சட்டம் தேவைதானா என்பதை இங்கே நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட சட்டம் என்பது—இதைச் சாதாரண சட்டமாக நீங்கள் கருதினாலும்கூட, இது மனித உரிமைகளையே மீறக்கூடிய சட்டம். ஆகவே, இந்தச் சட்டம் என்பது—எந்த வகையிலும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத சட்டம். இன்று நினைத்துப் பார்க்கலாம். இன்று ஆளுங்கட்சி வரிசையிலே இருக்கிறோம் என்று சொல்லி, சட்டத்தைக் கொண்டு வருவீர்கள் என்று சொன்னால், இதிலே பாதிக்கப்படக்கூடியவர்கள் எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே இருப்பவர்கள் என்று நினைத்துவிடக்கூடாது. எல்லாத் தரப்பு அரசுப் பணியாளர்களும்—போக்குவரத்துத் துறையில் இந்தச் சட்டம் என்பது போக்குவரத்துப் பணியாளர்களுக்காக, அந்தத் தொழிலாளர்களுக்காகக் கொண்டு வரப்பட்டதாகவே கருதுகிறோம்—ஏதோ போராடினார்கள், போனஸ் கேட்டார்கள் என்ற ஒரு நோக்கத்திற்காக இப்படிச் சட்டம் கொண்டு வருவீர்கள் என்று சொன்னால், இது தமிழ்நாட்டிலே மிகப் பெரிய கிளர்ச்சியை, மிகப் பெரிய புரட்சியைக் கட்டாயம் உருவாக்கும். அந்தக் காரணத்தினாலே, இந்தச் சட்டம் என்பது தேவையில்லாத சட்டம். இது மக்களுக்கு, தொழிலாளர்களுக்கு, அரசுப் பணியாளர்களுக்கு, அத்தனை பேருக்கும் விரோதமான சட்டம். இது கறுப்புச் சட்டம், சர்வாதிகாரச் சட்டம், இந்தச் சட்டம் தேவையில்லை எனப் பாட்டாளி மக்கள் கட்சியின் சார்பிலே கடுமையாகக் கண்டனம் தெரிவித்து, எதிர்த்து, பாட்டாளி மக்கள் கட்சியின் சார்பிலே வெளிநடப்புச் செய்கிறோம்.

முற்பகல் 10-25

(பாட்டாளி மக்கள் கட்சி உறுப்பினர்கள் வெளிநடப்புச் செய்தனர்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ஹேமச்சந்திரன்.

[2002 மே 10]

திரு. ஜே. ஹேம்ச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்தைச் சட்ட ரீதியாகவும், தார்மீக ரீதியாகவும் நாம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்பதை நான் இங்கே தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

பேரவைத் தலைவர் அவர்களுக்கு ஒரு Quasi-Judicial Function கூட இருக்கிறது. இந்தச் சட்டம் என்பது admissible தானா என்ற ஒரு பிரச்சினையை நான் முதலிலே சிளப்ப விரும்புகிறேன். இந்திய அரசமைப்புச் சட்டத்தினுடைய Article 90, சங்கம் சேர்வதற்கான உரிமையைக் கொடுத்திருக்கிறது. சங்கம் சேர்வது எதற்கு? விரோதத்திற்கு அல்ல. அவர்களுடைய உரிமைகளை அவர்கள் விவாதித்து, முடிவு செய்து, அதற்கு redressal—அதாவது, அதற்குப் பரிகாரங்கள் தேடுவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கு என்ற நோக்கத்தோடுதான் இந்திய அரசமைப்புச் சட்டத்திலே, சங்கம் சேர்வதற்கான உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சங்கம் சேர்வதற்கான அந்த அடிப்படையான நோக்கத்தையே இன்று உடைக்கக்கூடிய முறையிலே அல்லது அதைத் தடை செய்யக்கூடிய முறையிலே இந்தச் சட்டம் அமைகிறது என்பது அல்லது இந்தச் சட்ட மசோதா அமைகிறது என்பது என்னுடைய கருத்து. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டத்தை இங்கு விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்வது சரிதானா என்பது, பேரவைத் தலைவருடைய Quasi-Judicial Function-இலே முடிவு செய்யப்பட வேண்டும் என்பது என்னுடைய கருத்து.

இதனுடைய அடிப்படையிலேதான், அரசமைப்புச் சட்டத்தின் Article 90-ன்படி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற உரிமையை ஏற்றுக்கொண்டுதான், 1947-லே இந்தியாவினுடைய நாடாளுமன்றத்திலே நிறைவேற்றப்பட்ட தொழில் தகராறுகள் சட்டம், தொழிலாளிகளுக்கு வேலைநிறுத்தம் செய்வதற்கான உரிமையை வழங்கியிருக்கிறது. “Provided he should give 14 days notice” ஒரு Public Utility Service-லே அவன் 14 நாட்கள் நோட்டீஸ் கொடுத்து வேலைநிறுத்தம் செய்வதற்கான உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்திய அரசமைப்புச் சட்டத்தினுடைய பின்னணியில் நாடாளுமன்றம் நிறைவேற்றிய அந்தச் சட்டம் கொடுக்கிற அடிப்படை உரிமையையும் பிடுங்குகிற இந்தச் சட்டத்தை இங்கே நிறைவேற்றுவதற்கு இந்தச் சட்டமன்றத்திற்கு அதிகாரம் உண்டா என்று நான் கேட்டுக்கொள்ள

2002 மே 10]

[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

விரும்புகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் அவருடைய Quasi-Judicial Function-லே முடிவு செய்யப்பட வேண்டிய ஒரு விஷயம் இது. ஆகவே, இதை raise செய்துவிட்டு, நான் மற்றச் சில விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்திலே என்ன சொல்லப்படுகிறது? 'Strike' means-அப்படி என்று சொல்லிவிட்டு, 'Refusal to work overtime while such work is necessary for the maintenance of any essential service'. Essential Service-ஐ maintain செய்வதற்கு, அவன் அதிக நேரம் வேலை செய்ய வேண்டும் என்று முடிவு செய்வது யார்? Who? அதாவது ஒரு Executive. உதாரணமாக, Transport-ல் உள்ள ஒரு Depot இருக்கிறது. அங்கே ஒரு Branch Manager இருக்கிறார். அந்த Branch Manager தான் முடிவு செய்வதா? 'எனக்கு உடம்பு சரியில்லை, எனக்கு வேலை செய்ய முடியவில்லை' என்றால், 'இல்லை, நீ வேலை செய்துதான் ஆக வேண்டும்' என்று முடிவு செய்வதற்கான அதிகாரத்தை இந்தச் சட்டம் யாருக்குக் கொடுக்கிறது? ஒரு சாதாரண Branch Manager-க்கு.

முற்பகல் 10-30

இது, அடிப்படையாக இந்த நாடு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற, தொழிலாளி வர்க்கத்தினுடைய உரிமையை நிலைநாட்டுவதற்காக ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற சட்டங்களை எல்லாம் மீறுகிற ஒரு சட்டம். இந்த நேரத்திலே, தொழில் தகராறு சட்டத்திலே, தொழிலாளி, அவனுடைய உரிமையை நிருவாகம் மறுக்கிற நேரத்தில் வேலைநிறுத்தம் செய்வதற்கான உரிமை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முறையில் அவன் நோட்டீஸ் கொடுக்கிற நேரத்திலே, the Labour Department should start conciliatory process. அதாவது, சுமரசப் பேச்சுவார்த்தை நடத்தப்பட வேண்டும். போக்குவரத்துத் துறையிலே ஒரு வேலைநிறுத்தம் ஏற்பட்டது. சென்ற நவம்பர் மாதத்திலே, இன்று ஆளுங்கட்சியிலே அல்லது அமைச்சர்கள் அதை வேறு மாதிரி நினைத்திருக்கலாம். எனக்குத் தெரிந்த அளவிலே, it was a spontaneous strike. எந்தச் சங்கமும் call கொடுத்து நடத்தப்பட்டது அல்ல. அவன் பல ஆண்டுகளாகப் பெற்றுக்கொண்டிருந்த போனஸ் அவனுக்கு மறுக்கப்பட்ட நேரத்தில், அவனுக்கு ஆத்திரம் வந்து, அவன் வேலைநிறுத்தம் செய்தான். நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைக் கைது செய்த நேரத்திலே, அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகக்காரர்கள் பேருந்துகளை உடைக்கவில்லையா? அது அவர்களுடைய spontaneous முடிவு. யாரும் அதைத் தப்பு என்று சொல்ல முடியாது. எல்லாத் தரப்பிலேயும் இருக்கிறது அதேமாதிரி. அதாவது,

[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

[2002 மே 10]

அவனுடைய உரிமை அல்லது அவனுடைய உணர்வை நிலைநாட்டுவதற்காக வேண்டி அவன் எடுத்துக்கொள்கிற ஒரு நடவடிக்கை. அந்த உணர்வோடு பார்க்கவேண்டும். நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இங்கே மாண்புமிகு Labour Minister அவர்களும் இருக்கிறார்கள் போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் இருக்கிறார்கள். நீங்கள் conciliation நடத்தினீர்களா? உங்களுடைய Labour Department இது சம்பந்தமாக ஒரு கூட்டமாவது கூப்பிட்டு, வேலைநிறுத்தத்தைத் தவிர்ப்பதற்கான ஏதேனும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டதா? அப்படி இந்தியாவின்னுடைய அரசமைப்புச் சட்டத்தை, இந்திய Parliament-லே நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிற சட்டங்களை இந்தச் சட்டங்களுடைய நோக்கத்தையெல்லாம் நீங்கள் கடைப்பிடிக்க மறுக்கிறீர்கள். அதை மறுத்துக்கொண்டு, நீங்கள் fascist நோக்கத்திலே ஒரு சட்டத்தை இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். ஒரு தொழிலாளி, 'எனக்கு உடம்பு சரியில்லை. எனக்கு வேலை செய்ய முடியவில்லை' என்று சொன்னால், 'இல்லை, வேலை செய்யவேண்டும்' என்று ஒரு Branch Manager சொல்லலாம். அது overtime—Overtime work இன்று சட்டப்படி ஒரு compulsory thing அல்ல. ஆனால், இந்தச் சட்டத்திலே அதைக் கட்டாயப்படுத்துவதற்கான உரிமை ஓர் அதிகாரிக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. இது சட்டபூர்வமாக இன்று நாடாளுமன்றம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற சட்டத்தினுடைய கருத்துகளுக்கு, அதனுடைய ஷரத்துகளுக்கு முற்றிலும் மாறுபட்ட ஒன்று என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்று, இந்தச் சட்டம் தாழ்மையாக ஒன்றை எடுத்துக் காட்டுகிறது. அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய அரசுக்கு இந்த நாட்டிலே இருக்கிற உழைப்பாளி மக்களுடைய நியாயமான பிரச்சினைகளை, அவர்களோடு பேசித் தீர்ப்பதற்கான மனோபாவம் இல்லை என்று இந்தச் சட்டம் காட்டுகிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்திய நாட்டினுடைய சட்டம் என்ன சொல்கிறது? தொழிலாளியும் வேலைநிறுத்தத்திற்கு notice கொடுத்தால், அல்லது அதற்கு அவன் முற்பட்டால், அவனைக் கூப்பிட்டு வைத்து conciliatory process நடத்தப்பட வேண்டும். அந்த machinery-யே இல்லை. அது இல்லாமல் என்ன சட்டம் கொண்டு வருவது? அந்தத் தொழிலாளி வேலைநிறுத்தம் செய்தால், 3 ஆண்டு காலம் அவனுக்குச் சிறை. அதற்கு உதவி செய்தால் 3 ஆண்டு காலம் சிறை அல்லது 5000 ரூபாய் அபராதம் அல்லது இது இரண்டும் சேர்ந்து; இப்படிப்பட்ட ஒரு, மக்களுடைய அடிப்படையான உரிமையை மீறுகிற, அவனுடைய குரலை

2002 மே 10]

[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

அறுக்கிற சட்டம், அரை நூற்றாண்டு காலத்திலே, ஏதாவது சட்டப் பேரவையிலே அல்லது நாடாளுமன்றத்திலே கொண்டு வந்து தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா, நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறதா என்று அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய தம்பிமாரே, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களே, நீங்கள் சிந்திக்க வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இது ஓர் அரசியல் பிரச்சினை அல்ல. நாளை நீங்களும் வேலைநிறுத்தம் செய்யக்கூடிய நிலை ஏற்படலாம். நான் ஓர் எடுத்துக்காட்டை மட்டும் சொல்கிறேன். போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியிலே இருக்கிற ஒரு பணிமனை; திருவட்டாறு பணிமனை. அந்தப் பணிமனையிலே ஒரு தொழிலாளி Retire ஆகிறான். அங்கே ஒரு வழக்கம் கடைப்பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. Retire ஆகிற தொழிலாளி எந்தச் சங்கத்தைச் சார்ந்திருக்கிறானோ, அந்தச் சங்கத்தினுடைய nominee-க்கு அந்த ரூட்டைக் கொடுப்பது என்பது ஒரு வழக்கமாகக் கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது. அந்த முறையிலே Managing Director ஒரு தொழிலாளிக்குக் கொடுப்பதற்குச் சொல்கிறார். அங்கே இருக்கிற அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய உறுப்பினர்களும், அங்கே அவர்களுடைய ஆளாக வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற அந்த Controller-ம் சேர்ந்து, Managing Director யாருக்கு வேலை கொடுக்கச் சொன்னார்களோ, அவருக்கு Branch Manager கொடுத்த நேரத்திலே, Branch Manager-ஐக் கொஞ்சம் தட்டிவிட்டிருக்கிறார்கள். என்ன நடந்தது? அவருக்குக் கொடுத்தால் நாங்கள் அனுமதிக்க மாட்டோம் என்று சொல்லி, வேலைநிறுத்தம் செய்து அந்தத் தொழிலாளியை வேலைக்குப் போகாமல் தடுத்தார்கள். நான் ஏற்கெனவே சொன்னது போல, spontaneous ஆக அதைச் செய்துள்ளனர். இந்தச் சட்டப்படி அது குற்றம். அவர்களை 3 ஆண்டு காலம் சிறையில் தள்ளவேண்டும். அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய தம்பிமாரை அப்படிச் சிறையில் தள்ளுவதற்கு நீங்கள் தயாராவீர்களா?

முற்பகல் 10-35

ஆகவே, இன்றைக்கு இந்தச் சட்டம், ஆட்டைக் கடித்து, மாட்டைக் கடிக்கிற இடத்திற்குக் கொண்டு போகிற சட்டம் என்பதை நான் பணிவன்புடன் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தளவிலே, நாங்கள் மதச் சார்பற்ற ஜனநாயக அணியினுடைய அங்கம் வகித்த ஓர் உறுப்பு என்ற அந்த உரிமையோடு சொல்கிறேன். இந்த நாட்டிலே இருக்கிற உழைப்பாளி மக்களுடைய

[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

[2002 மே 10]

உரிமைகளைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்குத்தான், மதச் சார்பற்ற ஜனநாயக அணியை வெற்றி பெறச் செய்யவேண்டுமென்று, இந்த நாட்டிலேயிருக்கிற மக்களிடம், நீங்களும், நாங்களும் சேர்ந்து ஓட்டு கேட்டோம். நாம் வெற்றி பெற்று வந்தோம். பெரிய கட்சி என்ற முறையில் நீங்கள் இன்றைக்கு ஆட்சிப் பொறுப்பிலே வந்திருக்கிறீர்கள். நாங்கள் அதிலே மகிழ்ச்சியடைந்தோம். ஆனால், இன்றைக்கு நீங்கள் இந்த நாட்டிலே இருக்கிற உழைப்பாளி மக்களுடைய அடிப்படையான உரிமைகளை, அவர்களுடைய உணர்வுகளை நீங்கள் புரிந்துகொண்டு—புரிந்துகொள்ளவில்லை என்று நடித்து, அவர்களுடைய அடிப்படையான உரிமைகளைப் பிடுங்குகிற முறையிலே இந்தச் சட்டத்தைக் (மணியடிக்கப்பெற்றது) கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். இது ஜனநாயக விரோதமான சட்டம். இந்த நாட்டிலேயிருக்கிற உழைப்பாளி மக்களுடைய—இதிலே ஒரு தொழிலாளி மட்டுமல்ல, அரசு ஊழியன், அதேபோன்று.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ஹேமச்சந்திரன், கருத்தைக் கொஞ்சம் சுருக்கமாகச் சொல்லி முடியுங்கள். இன்னும் 23 சட்டமுன்வடிவுகள் இருக்கின்றன. (குறுக்கீடு) உங்களுடைய கருத்தைச் சொல்லுங்கள். அதைப் பற்றி ஒன்றுமில்லை.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: Speaker Sir, அடிப்படையான உரிமைகளை மீறுகிற சட்டத்தின் மேலே பேசுவதற்கு நியாயமான அவகாசம் தரவில்லை என்றால், நாங்கள் போய் விடுகிறோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இல்லை, இல்லை, பேசுங்கள். (குறுக்கீடு) பேசுங்கள். இன்றைக்கு முழு நாளும், இதைப் பற்றிப் பேச முடியாது.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால், இன்றைக்கு இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தளவிலே இந்தச் சபை வழியாக, தமிழகத்திலே இருக்கிற 6 கோடி மக்களிடம் நாங்கள் நியாயத்தைக் கேட்கிறோம். அந்த முறையிலே நாங்கள் இந்த விஷயத்தை இங்கே எடுத்து வைப்பதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இன்றைக்கு இந்த நாட்டினுடைய அரசியல் சட்டமும், தொழில் தகராறுகள் சட்டமும் எல்லாம் சுட்டிக்காட்டுவது போல, தொழிலாளிகளுடைய, உழைப்பாளிகளுடைய—இதிலே அரசு ஊழியரையும் நீங்கள் சேர்த்திருக்கிறீர்கள். Local self-Government Employee-யைச் சேர்த்திருக்கிறீர்கள். Fire Brigade Service காரர்களைச் சேர்த்திருக்கிறீர்கள். Public Service-லே உள்ளவர்களைச் சேர்த்திருக்கிறீர்கள். Any other service or employment or class thereof; இதை யார் முடிவு செய்வது? அதிகாரிகள் முடிவு செய்வது. இப்படி,

2002 மே 10]

[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

அதிகாரிகளுக்கு, அதாவது Executive-க்கு, ஒரு சர்வ தந்திர சுதந்திரமாக, இந்த நாட்டிலேயிருக்கிற உழைப்பாளி மக்களை அடிமைகளாக நடத்துவதற்கு அனுமதித்துள்ள, ஒரு மனிதாபிமானமற்ற, பாசிச நோக்கத்தோடு உருவாக்கப்பட்டிருக்கிற இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுவது நியாயமல்ல, சரியல்ல. தமிழகத்திலே இருக்கிற உழைப்பாளி மக்களுக்கு மட்டுமல்ல; பாரத நாட்டிலே இருக்கிற உழைப்பாளி மக்களுக்கே நீங்கள் துரோகம் செய்கிறீர்கள். மே தினத்தை நீங்கள் கொண்டாடுகிறீர்கள். மே தினத்தைக் கொண்டாடுகிற நேரத்திலே, மே தினத்திற்காக உயிரை விட்டவன், இந்தச் சட்டத்தை உருவாக்குவதற்காகவா அவன் உயிரை விட்டான்? (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) ஆகவே, அவனுடைய ஞாபகத்தைப் புகழ்ந்து 10 நாட்கள்கூட ஆகவில்லை. அதற்குள்ளாக நீங்கள் இந்த மாதிரி ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருவது, தார்மீகமாகச் சரியல்ல. இந்தச் சட்டம் சட்டபூர்வமாக நிற்காது என்று நான் சொன்னேன். தார்மீகமாகக்கூட இதை நிறைவேற்றுவது நியாயமல்ல, சரியல்ல என்று நான் இந்த நேரத்திலே பணிவன்புடன் தெரிவித்து, இன்னும் காலதாமதம் ஆகவில்லை. இந்தச் சட்டத்தைத் திரும்பப் பெறுவதற்கான அவகாசம் அரசுக்கு உண்டு. நீங்கள் சிந்திக்க வேண்டும். சிந்தித்து, இந்த நாட்டிலே இருக்கிற உழைப்பாளி மக்களுடைய நலனைப் பேணக்கூடிய முறையிலே நீங்கள் இந்தச் சட்டத்தை வாய்ப்பு பெறவேண்டுமென்று கேட்டு, வாய்ப்புக்கு நன்றி தெரிவித்து விடைபெறுகின்றேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. வை. சிவபுண்ணியம்.

திரு. வை. சிவபுண்ணியம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னதைப்போல, இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே, முதலாவதாகவே இந்தச் சட்டத்தை நான் கடுமையாக எதிர்க்கிறேன். பொதுப் பயன்பாட்டுப் பணியில் வேலைநிறுத்தங்களை மேற்கொள்வது என்றால், கடைப்பிடிக்கவேண்டிய விதிமுறைகள் குறித்து, தொழில் தகராறுகள் சட்டத்திலே 5-வது அத்தியாயம் மிக விரிவாகக் கூறுகிறது. அதன் அடிப்படையிலேதான் இதுவரையிலும் வேலைநிறுத்தங்களும் நடைபெற்று வருகின்றன. ஆனால், இந்தச் சட்டம் இப்போது புதிய முறையிலே கொண்டுவரப்படுவது என்பதைத் தேவையற்ற ஒன்றாக நான் கருதுகிறேன். குறிப்பாக, வேலைநிறுத்தத்தைத் தடைசெய்து, கோரிக்கைகளை நடுவர் மன்றத்திற்கு விடுவதற்காக மாநில அரசுக்கு அதிகாரம் அளித்து, தொழில் தகராறு சட்டத்திலே 10(பி) பிரிவு, மாண்புமிகு எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் காலத்திலேயே கொண்டு வரப்பட்டது. சென்ற கூட்டத் தொடர் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறபோது, பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் போராட்டம்

[திரு. வை. சிவபுண்ணியம்]

[2002 மே 10]

நடைபெற்றபோது, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களே, இந்த 10(பி) பிரிவின்கீழே, அந்தப் போராட்டத்தைத் தடை செய்தே அறிவித்தார்கள். அப்படிப் போராட்டத்தைத் தடை செய்யவேண்டுமென்று அரசு கருதுமேயானால், அதைத் தடை செய்வதற்கான சட்டங்கள் ஏற்கெனவே ஏராளமாக இருக்கின்றன. அதுவே கடுமையான சட்டமாக இருக்கிறபோது, இந்தக் கொடுமையான சட்டம் தேவையா என்பதுதான் எங்களுடைய கேள்வி.

(முற்பகல் 10-40)

ஆகவே, அந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையிலேயே அதைத் தடுப்பதற்கான முயற்சி சென்ற ஆண்டே நடைபெற்றது. குறிப்பாக, திடீர் வேலைநிறுத்தத் தடை மட்டுமல்ல, ஆலை மூடல், கதவடைப்பையும் தடை செய்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருந்தது. ஆனால், இப்போது என்ன வந்திருக்கிறது? இந்தச் சட்டத்தைப் பற்றி ஆய்வு செய்த ஒரு முடிவாக வந்திருக்கிற ஒரு வெளிப்பாடு என்னவென்றால்; தொழிலாளர்களுடைய போராட்டத்தின் மூலமாக மட்டுமே தொழில்கள் பாதிக்கின்றன; அல்லது உற்பத்தி பாதிக்கிறது என்று பொருள் கொள்ளும் வகையில் ஆய்வு சொல்லவில்லை. ஆய்விலே சொல்லப்பட்டிருக்கிற செய்தி; இந்தப் போராட்டம் மட்டும் காரணம் அல்ல. ஆலை மூடலும், கதவடைப்பும் தான் இந்த உற்பத்திப் பெருக்கத்தைத் தடை செய்வதற்குரிய முயற்சியாக இருக்கிறது, பொருளாதாரத் தேக்கத்திற்கு முயற்சியாக இருக்கிறது, நாடு பின்னடைந்து செல்வதற்குரிய முயற்சியாக இருக்கிறது என்று இணைந்து ஆய்விலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, வெறும் போராடுகிற உரிமையைப் பெற்றிருப்பதை மட்டும் தடுப்பதாலே, நாடு முன்னேறி விடாது. ஆகவே, இந்தத் தலைப்பை மாற்றி இந்தச் சட்டத்தைப் பற்றி இங்கே சிந்தித்திருக்கிறீர்கள் என்பதை நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்ததாக, குறிப்பாகத் தொழிலாளர்களைப் பற்றிப் பேசுவே இல்லை. இந்தச் சட்டத்திலே என்ன பெரிய வருத்தமான செய்தி என்றால், போராடுகிற தொழிலாளர்களுடைய உரிமையைப் பறிப்பதற்காக மட்டுமே இதிலே சொல்லப்படுகிறது. பல சட்டங்களில் உரிமையைப் பற்றிச் சொல்வதும் உண்டு; கடமையைப் பற்றிச் சொல்கிற முறையும் இருக்கும். ஆனால், இதிலே அப்படியே கிடையாது. இந்தத் தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினைகளை, அவர்களுக்குத் தீர்வு காண்பதற்கான முயற்சிகளைப் பற்றி ஏதாவது ஒரு வரி, எங்காவது ஒரு இடத்திலே இருக்குமா என்று தேடித் தேடிப் பார்த்தேன். இல்லை. அது ரொம்ப வேதனையான

2002 மே 10]

[திரு. வை. சிவபுண்ணியம்]

செய்தியாக இருக்கிறது. அப்படியென்றால், இந்தத் தொழிலாளர்களை இந்த அரசு ஏன் விரோதத்தோடு பார்க்கிறது? விரோதத்தோடு பார்ப்பதாகவும், குரோதத்தோடு பார்ப்பதாகவும்தான் நான் கருதுகிறேன். அப்படி ஒரு மோசமான நிலையில் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்களா? இந்த நாட்டிற்குரிய முன்னேற்றத்திற்கான முயற்சிகளை எடுக்கவில்லையா? போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்களைப் பற்றி நான் சொன்னேன். 35 கோடி ரூபாய் செலவிலே தொடங்கப்பட்டது அந்தப் பொது நிறுவனம். இன்றைக்கு 20,000 கோடி ரூபாய் மூலதனமாக உருவாகியிருக்கிறது. அவர்களுடைய போராட்டத்தை நசுக்குவதற்கு ஒருபுறம் நீங்கள் முயற்சி எடுக்கிறீர்கள். ஆனால், இந்த 20,000 கோடி ரூபாய் சொத்தை உருவாக்கியவர்கள் ஒரு இலட்சம் பேர், அந்தப் போக்குவரத்துத் தொழிலாளிகள். அவர்கள் ரத்தம் சிந்தவில்லையா? பல்வேறு சாலை விபத்துகளிலே அவர்களுடைய உயிர் பலியாகிக் கொண்டு இருக்கிறது. பல பேர் செத்திருக்கிறார்கள். பல பேர் முடமாகி இருக்கிறார்கள். நொண்டியாகி இருக்கிறார்கள். பல பேர் கண் இல்லாமல் போயிருக்கிறார்கள். இப்படியெல்லாம் உழைத்ததன் மூலமாக உருவாகியதுதான் இன்றைக்குப் பொதுத் துறையாக உயர்ந்து நிற்கிற போக்குவரத்துத் துறை. ஆகையினாலே, தொழிலாளிக்கே சம்பந்தம் இல்லாமல், ஏதோ அப்படியே கண்மூடி மந்திரமாக அல்லது மாயத்திலே வந்தது மாதிரி விஷயங்களைப் பேசுவது என்பது ரொம்ப வருத்தமாக இருக்கிறது; வேதனையாக இருக்கிறது.

ஆகவே, இந்த முறையைப் பற்றிச் சொல்கிறபோது, அரசுப் பணியாளர்கள், போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்களைப் பற்றித்தான் இதிலே ரொம்ப முன்னால் வரப்போகிறது. இப்போது என்ன விஷயம் என்றால், அச்சமே என்ன வருகிறது என்றால், போக்குவரத்துத் தொழிலாளி மீதுதான் இந்தச் சட்டம் முதலாவது பாய்வதற்கு ரொம்பத் தயாராக இருக்கிறது இப்போது. அவர்களைத் தனியார்மயமாக்குவதற்கான முயற்சி எடுக்கிறபோது, இந்த விஷயங்கள் மூலமாகக் கொண்டு வருவதற்கு உரிய ஒரு முயற்சியாக இது இருக்கிறது என்பதுதான் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய அழுத்தமான கருத்து. அதேபோல, எந்தத் தொழிலைப் பற்றியும் வந்திருக்கிறது இப்போது--உள்ளாட்சியிலே இருந்து, ஊராட்சியில் இருந்து, நகராட்சியிலிருந்து, யாரும் போராட முடியாது. இப்போது இன்னும் ஒன்று அதிலே சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. சட்டமன்ற வளாகத்திற்கு உட்பட்ட பணியாளர்களேகூட அந்த மாதிரியான விஷயங்களிலே ஈடுபட்டால், சபாநாயகருடைய அனுமதியைப் பெற்றுக் கைது பண்ணலாம் என்று வருகிறது. இப்படியே வந்து, சட்டமன்றத்திற்கு

[திரு. வை. சிவபுண்ணியம்]

[2002 மே 10]

உள்ளேயும் வந்து, இதைப் பற்றிப் பேசுகிற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கே ஏதாவது சிக்கல் வந்து விடுமோ என்ற ஓர் அச்சம் இருக்கிறது. அப்படியென்றால், இந்தச் சட்டம் ஏன் இப்படி வருகிறது? ஏன் இப்படிச் சிந்திக்க வேண்டும்? மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய சிந்தனையிலேயோ அல்லது நிதியமைச்சருடைய சிந்தனையிலேயோ இப்படி வந்ததா? எனக்கு மிக ஆழமான கருத்து இருக்கிறது. அப்படி வரவில்லை. இதை ஏதோ, மேட்டுக்குடியிலிருந்து வந்த சிந்தனையின் அடிப்படையிலே உதித்த சட்டமாக நான் கருதுகிறேன். இதை யார் சொன்னார்கள், என்ன என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. உண்மையிலேயே நீங்கள் அப்படி நினைக்கமாட்டீர்கள் என்றுதான் நான் மனப்பூர்வமாக நம்புகிறேன். இது உயர்தகுடி சிந்தனையிலே உதித்த சட்டமாக வந்திருக்கிற காரணத்தினாலே, தயவுசெய்து இதை நிறைவேற்றாதீர்கள். இதனால் நாம் பாவத்திற்கும், பழிக்கும் ஆளாகக்கூடிய ஒரு நிலை இன்று ஏற்பட்டு விடும் என்றுதான் நான் சொல்லக் கூடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஹேமச்சந்திரன் அவர்கள் சொன்னார்கள்: 'ஓவர்டைம்' பற்றி. உடல் நலம் சரியில்லை என்று சொன்னால்கூட, ஓவர்டைம் பார்க்க வேண்டுமா? இப்போது சாக வேண்டுமென்றால்கூட, அந்தச் சட்டத்தைக் கேட்டுக்கொண்டுதான் சாக வேண்டுமா தொழிலாளி? அப்படி ஒரு நிர்ப்பந்தமான நிலை வருகிறது என்று சொன்னால், என்ன அநியாயம் இது? இதைக் கேட்கவே முடியாது; பார்க்கவே முடியாது என்று சொன்னால், இது ரொம்ப சிந்திக்க வேண்டிய விஷயமாக இருக்கிறது. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட ஷரத்துக்கள் அதிலே வருகின்றன. அதேபோல, குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், நீண்ட காலமாகப் போராடிப் பெற்றிருக்கிற இந்தச் சலுகைகளையெல்லாம் ஒரே சட்டத்தின் மூலமாகப் பறித்து விடுவதற்கான ஒரு முயற்சியாக இது இருக்கிறது. அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் வழங்குகிற அடிப்படை உரிமையே இதிலே பறிக்கப்படுகிறது. குறிப்பாக, இந்தச் சட்டத்தைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமானால், இது ஒரு வாய்ப்பூட்டுச் சட்டம்தான். இது ஒரு ஆள் தூக்கிச் சட்டம். அப்படித்தான் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் நான் இதைக் குற்றமாகவே சொல்கிறேன். இது வாய்ப்பூட்டுச் சட்டம்; ஆள் தூக்கிச் சட்டம். கறுப்புச் சட்டமாக இது வருகிறது என்பதுதான் எங்களுடைய கடுமையான கருத்து. மனிதாபிமானமற்ற முறையிலே இந்தச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்துவதற்கு உரிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. நம்முடைய ஜனநாயக நாட்டில் இந்தச் சட்டம் வருமானால், மிகப் பெரிய பிரச்சினையை ஏற்படுத்திவிடும்.

2002 மே 10]

[திரு. வை. சிவபுண்ணியம்]

முற்பகல் 10-45

ஒரே ஒரு விஷயத்தைச் சொல்கிறேன். ஸ்டாண்டர்டு மோட்டார் தொழிலாளர்கள். அந்தத் தொழிற்சாலை எங்கேயிருக்கிறது என்று, அது இருந்த இடம் தெரியாமலேயே போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அதிலேயிருந்த தொழிலாளர்கள் போராடிப், போராடிப் பார்த்து, 168 தொழிலாளர்கள் மடிந்தே போனார்கள், செத்தே போய்விட்டார்கள். பல நூற்றுக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் இன்றைக்கு சென்னை நகர வீதிகளிலே பிச்சை எடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். ஸ்டாண்டர்டு மோட்டார் தொழிலாளர்கள் தெருவிலே பிச்சை எடுத்துத் திரிந்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். போராடிப், போராடிப் பார்த்து, எந்தப் பலனும் இல்லை. இது யாருக்கும் தெரியாது அல்ல. எல்லா ஆட்சிக் காலத்திலேயும் பேசப்பட்ட உண்மை இது. ஆகவே, தொழிலாளர்களுடைய இந்தப் போராட்டத்தை நசுக்குவதற்கான இந்தச் சட்டமும், திட்டமும் தேவையா? ஏற்கெனவே இருக்கிற சட்டங்களே போதுமானதாக இருக்கிறபோது, இந்த ஒரு சட்டம் என்பது தமிழகத்திற்குத் தேவை இல்லை. இந்த ஆட்சியின்மீது களங்கத்தை அல்லது ஒரு தீராத பழியை, தீராத உணர்வுகளை ஏற்படுத்துவதற்கான வாய்ப்பை இது ஏற்படுத்திவிடும் என்கிற காரணத்தினாலே--பிளாஸ்டிக் தடைச் சட்டத்தைப் பற்றிப் பரிசீலிக்க அனுப்பினீர்கள். இதைப் பரிசீலிப்பதற்குரிய வாய்ப்பே அளிக்காமல்—இந்தத் தடைச் சட்டத்தை இந்த அளவிலேயே நீங்கள் வாபஸ் பெறவேண்டுமென்று இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே கருத்தாகச் சொல்லி முடிக்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. கே.என். இலட்சுமணன்.

திரு. கே.என். இலட்சுமணன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பணியாளர்களும், ஊழியர்களும் தங்களுடைய குறைகளைப் போக்கிக் கொள்வதற்காகப் போராடுகின்ற உரிமை, அடிப்படை உரிமை ஆகும். பல்வேறு சங்கங்களை அமைத்துக்கொண்டு, தங்களுடைய குறைகளை அரசிடம் தெரிவித்துக்கொள்கின்றார்கள். அப்போது அவர்களுடைய குறைகளைத் தீர்த்து, ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டிய கடமை அரசுக்கு இருக்கிறது. கடைசிக் கட்டத்திலேதான் போராட்டம், வேலைநிறுத்தம் என்கின்ற முடிவிற்குத் தொழிலாளர்களும், ஊழப்பாளர்களும், பணியாளர்களும் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இது மக்களுடைய ஆட்சி. மக்களுடைய குறையைத் தீர்ப்பது அரசினுடைய கடமை. ஆகவே, அவர்களுடைய உரிமையை முடக்குவதற்காக இருக்கின்ற இந்தச் சட்டத்தை விலக்கிக் கொள்ளுமாறு பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[2002 மே 10]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திருமதி எஸ். மகேஸ்வரி.

திருமதி எஸ். மகேஸ்வரி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்திய தேசிய காங்கிரசின் சார்பாக இந்தச் சட்டமுன்வடிவை நாங்கள் வன்மையாக ஆட்சேபிக்கின்றோம். ஏனென்றால், தொழிலாளர்களின் உரிமையைப் பறிக்கின்ற சட்டமாக இது இருக்கின்றது. I also adopt the submission of the Hon'ble Member S.R.B. அதோடு, இந்தச் சட்டம் அமல்படுத்தப்படுமானால் அத்தியாவசியப் பணியிலே ஈடுபடுகின்ற தொழிலாளர்களுக்கு எத்தகைய அந்தி இழைக்கப்பட்டாலும், அவர்கள் நீதி கேட்டுப் போராட முடியாது. அவர்களுக்கு எத்தகைய கொடுமைகள் இழைக்கப்பட்டாலும், அவர்கள் வாய்முடி மௌனமாக இருக்கவேண்டுமென்பதே தொழிலாளர்களின் உரிமைக்காகக் குரல் கொடுக்க முடியாது. அந்த அளவிற்கு இந்தச் சட்டங்களின் ஷரத்துகளானது தொழிலாளர்களது உரிமைகளை ஒடுக்குவதாக, முடக்குவதாக இருக்கின்றன.

அதேபோன்று, மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஹேமச்சந்திரன் அவர்கள் சொன்னதைப்போல, வேலைநிறுத்தம் என்பது தொழிலாளர்கள் சட்டத்தாலேயே பரிந்துரைக்கப்பட்டு சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற, சட்ட ரீதியான, சட்ட பூர்வமான, ஜீவாதார உரிமை; தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் ஒரு ஜீவாதார உரிமை. ஆகவே, அவர்கள் வேலைநிறுத்தம் செய்யக்கூடாது என்பது, அவர்களுடைய அடிப்படை உரிமைகளைப் பறிக்கின்ற செயலாகும். இதைத் தொழிலாளர்கள் வர்க்கத்திற்கு இழைக்கப்படுகின்ற ஒரு மாபெரும் அநீதியாகத்தான் இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கருதுகிறது. அதோடு, வேலை நிறுத்தம் என்பது, தொழில் தகராறுகள் சட்டத்திலே சொல்லப்பட்டுள்ளபோது, தொழில் தகராறுகள் சட்டம் என்பது மத்திய அரசு சட்டம் It is a Central Act. ஆகவே, Central Act-லே சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற ஓர் உரிமையை, நமது State Act-ஆல் நாம் பறித்துவிட முடியாது. அதற்கு எந்த உரிமையும் இந்த மாநில அரசுக்குக் கிடையாது என்பதையும் இந்த நேரத்திலே வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொண்டு, இந்த நேரத்திலே இன்னொன்றையும் நான் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகின்றேன். போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்கள் வேலைநிறுத்தம் செய்தபோது, நீங்கள் அந்த வேலைநிறுத்தத்தை உடைக்க வேண்டுமென்பதற்காகத் தற்காலிகப் பணியாளர்களை அமர்த்தி, பேருந்துகளை இயக்கி, பொதுமக்களுக்கு எந்தப் பிரச்சினையும் ஏற்படாமல் நீங்கள் பாதுகாப்பு அளித்தீர்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு முறையையே கூட நீங்கள் எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் கடைப்பிடிக்கலாம். உண்மையிலேயே

2002 மே 10]

[திருமதி எஸ். மகேஸ்வரி]

சொல்லவேண்டுமென்று சொன்னால், அதுகூட unfair labour practice என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். ஆனாலும்கூட, பொது மக்களின் நலன் கருதி அதனை ஓரளவிற்கு நாம் ஏற்றுக்கொள்ளலாம். அதற்காகத் தொழிலாளர்கள் வேலைநிறுத்தமே செய்யக்கூடாது என்பது எவ்வகையிலும் ஏற்படையதாக இல்லையென்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அதைவிடக் கொடுமை என்னவென்றால், இந்த அத்தியாவசியப் பணியாளர்கள் வேலைநிறுத்தம் செய்யக்கூடாது என்று அரசாணை பிறப்பிக்கப்படுமேயானால், அதையும் மீறி இந்தத் தொழிலாளர்கள், அத்தியாவசியப் பணியாளர்கள் வேலைநிறுத்தத்திலே ஈடுபட்டால், அது illegal strike என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தொழிலாளர் சட்டத்திலே என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், 14 days notice கொடுக்காமல் அவர்கள் வேலைநிறுத்தம் செய்தால், அது illegal strike என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அல்லது அந்த 14 days notice கொடுத்து அந்த notice period expiry ஆவதற்கு முன்பு இவர்கள் வேலைநிறுத்தம் செய்தாலோ, அல்லது அந்த நோட்டீசின்மீது conciliation proceedings commence ஆன பிறகு இவர்கள் வேலைநிறுத்தம் செய்தாலோதான் அது illegal strike என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(முற்பகல் 10.50)

ஆனால் அந்தச் சட்ட விதிகளுக்கு எல்லாம் முரண்பாடாக, ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்ட உடனே இவர்கள் வேலைநிறுத்தம் செய்தால் அது illegal strike-ஆகக் கருதப்படும் என்று சொல்லி, அவ்வாறு சட்ட விரோத வேலைநிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டால் அவர்களுக்குச் சிறைத் தண்டனை போன்ற கொடுமையான, கடுமையான தண்டனை விதிக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதை நாங்கள் கடுமையாகக் கண்டிக்கிறோம். அதோடு, இது தொழிலாளர்களது குரல்வளையை நெரிக்கின்ற செயல், நெறியற்ற செயல் என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொண்டு, 1938 ஆம் ஆண்டிலே மகாராஷ்டிரா சட்டமன்றத்திலே இதுபோன்றதொரு சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டபோது, அறிவுலக மாமேதை, சட்ட மாமேதை அம்பேத்கர் அவர்கள், இதைக் கறுப்புச் சட்டம் என்று வர்ணித்தார்கள். ஆகவே, நாங்களும் இதைக் கறுப்புச் சட்டமாகவே கருதுகிறோம். எங்களைப் பொறுத்தமட்டிலும், இது ஒரு ஜனநாயக விரோதச் சட்டம் என்பதோடு, இது தொழிலாளர்கள் வர்க்கத்தின் வயிற்றிலே அடிக்கின்ற சட்டம், இடிக்கின்ற சட்டம், தொழிலாளர்களையே முடிக்கின்ற சட்டம் என்பதைச் சொல்லி, இந்தச் சட்டத்தை இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் சார்பாக வன்மையாக ஆட்சேபித்து அமர்கிறேன்.

[2002 மே 10]

முற்பகல் 10-50

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு நிதி மற்றும் தகவல் தொழில் நுட்பவியல் துறை அமைச்சர் அவர்கள்.

* **மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்:** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர், பெரியவர் திரு. எஸ்.ஆர்.பி. அவர்கள் பேசுகின்றபோது, (குறுக்கீடு) இந்தச் சட்டம் செல்லாது என்பது பற்றிக் கூறி இருக்கிறார்கள். அரசியல் சட்டத்தினுடைய 310, 309, 311 ஆகிய பிரிவுகள் எல்லாம், அரசு அலுவலர்களுடைய நியமனம், ஒழுங்கு நடவடிக்கை, பணி நீக்கம் ஆகியவற்றைப் பற்றி மட்டுமே குறிப்பிடுகின்றன. பணியாளர்களுடைய வேலைநிறுத்தம் குறித்து இதுபோன்ற சட்டத்தைக் கொண்டுவர மாநிலங்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது என்பது ஏற்கெனவே தீர்வாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தில் cognizability என்று காட்டுகிற offence இல்லை என்பதை மாண்புமிகு திரு. எஸ்.ஆர்.பி. அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதிலே Supreme Court ஒரு தீர்ப்பு அளித்திருக்கிறது. Supreme Court-னுடைய தீர்ப்பின்படி, here, 'this may extend to three years' என்று இருக்கிறது. '3 years and above' என்றுதான் இதனுடைய பொருள். எனவே, 3 years என்ற provision...

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு விளக்கம், அரை நிமிஷம். '3 years and above' என்று சொன்னால், 3 வருடம் என்றாலே, அந்தப் பொருள் வந்துவிடும் என்று சொல்கிறார். நிச்சயமாக வராது. 'Upto 3 years' என்று இருக்கிறது. உதாரணமாக, தேர்தலிலே நிற்பதற்குத் தடை செய்கின்ற அந்தச் சட்டத்தில் '2 ஆண்டுகள்' என்று இருக்கிறது. ஆகவே, 'இரண்டு ஆண்டுகள்' என்றிருந்தால், 2 ஆண்டுகள் தண்டிக்கப்பட்டாலோ, 2 ஆண்டுகள் மட்டுமே தண்டிக்கப்படக்கூடிய சட்டத்தில் தண்டிக்கப்பட்டாலோ நிச்சயமாக அவர்கள் தகுதி இழப்பதில்லை. 2 ஆண்டுகளுக்கும் மேலே தண்டிக்கப்பட்டால்தான் அவர்கள் அந்தத் தகுதியை இழக்கிறார்கள். Criminal Procedure Code, 173-ன்படி நிச்சயமாக 'it is above 3 years and upto 7 years' அதுதான் Cr.P.C. 173. அதுதான் cognizable offence.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு எஸ்.ஆர்.பி. கூறிய அந்த அடிப்படையில் இதுபற்றி நானும் ஆய்ந்தேன். நாங்கள் ஆய்ந்து பார்த்தோம். உச்ச நீதிமன்றம், A.K. Jain and others Vs. Union of India and others' என்ற வழக்கிலே, AIR 1970—Supreme Court, page 277, Division Bench, Supreme Court இதுகுறித்து ஒரு

2002 மே 10]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

தீர்ப்பினை வழங்கியிருக்கிறது. அந்தத் தீர்ப்பின் அடிப்படையில், 'upto 3 years' என்றால், 'that is inclusive of the beginning of the 3rd year' என்ற முறையிலே, இதற்கு உட்பட்டு வருகிறது என்று, 'cognizability is being accepted by the Supreme Court in its verdict' என்ற முறையிலே, அது சட்ட ரீதியாகச் செல்லும் என்று நான் அவைக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதைப்போலவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் பேசுகிறபோது, இந்தச் சட்டத்தினுடைய செயல்பாடு, தொழிலாளர் வர்க்கத்தை மிகவும் பாதித்துவிடும் என்பதனை எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்த அரசைப் பொறுத்தவரைக்கும், நாங்கள் பல முறை இந்த அவையிலே தெளிவுபடுத்தியிருப்பதையொட்டி மீண்டும் உறுதியளிக்க விரும்புகின்றேன். இந்த அரசு தொழிலாளர்களுக்காக எல்லாவிதச் சலுகைகளையும், சாதக அணுகுமுறைகளையும் மேற்கொள்ளுமேயொழிய, எந்தநேரத்திலும் தொழிலாளர்களின் நலன்களுக்குப் பாதகமாக எந்தவொரு நடவடிக்கையையும் எடுக்காது என்பதனை அவைக்கு நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

முற்பகல் 10-55

இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருகின்ற காரணத்தினாலேயே, உடனே ஸ்டிரைக் தடை செய்யப்பட்டுவிடும் என்பது பொருளல்ல. மாறாக, இந்தச் சட்டத்தினுடைய 3(1) என்ற பிரிவின்படி, அரசு ஓர் அறிவிக்கையை (Notification) வெளியிடவேண்டும், அப்படி வெளியிடப்படுகின்ற அறிவிக்கைகூட மூன்று மாத காலத்திற்குத்தான் அமலில் இருக்கும். பின்பு தேவை என்று கருதப்படுகிறபோதுதான், அந்த அறிவிக்கையை மீண்டும் நீட்டிக்க முடியும். அரசைப் பொறுத்தவரைக்கும், பொது மக்களின் நலன் கருதி, பொதுச் சொத்தின் நலன் கருதி தவிர்க்க முடியாத நேரத்தில் தொழிலாளர்களின் நலனில் அக்கறையுள்ள மாண்புமிகு அவை உறுப்பினர்கள் போன்றவர்களெல்லாரும் கூட நாட்டின் நலன் கருதி இது தவிர்க்க முடியாத ஒன்று என்று எண்ணுகிறபோதுதான் இந்தச் சட்டம் பயன்படுத்தப்படுமேயொழிய, மக்களுக்கு, தொழிலாளர்களுக்குப் பாதிப்பை உருவாக்கக்கூடிய அளவுக்கு எந்த நேரத்திலும் இந்தச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்தும் இந்த அரசு என்ற ஐயம் உங்களுக்கு இருக்கவேண்டாம் என்பதை மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் மூலமாக அவைக்கு நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

ஏதோ தமிழகத்தில்தான் முதன்முறையாக இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டம் இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலேயே எங்கும் இல்லாத அளவுக்கு, எந்தக்

[திரு. சி. பொன்னையன்]

[2002 மே 10]

காலத்திலும் இல்லாத அளவுக்கு இந்தச் சட்டம் வந்தது என்ற பொருள்படும்படி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் பேசுகிறபோது சொன்னார்கள். ஆனால் அப்படியில்லை. இந்தச் சட்டத்தை, இதுபோன்ற ஒரு சட்டத்தை, முதன்முறையாகத் தமிழகத்திலே கொண்டுவருவதற்கு வித்திட்ட கதாநாயக அரசே 1973-லே தமிழகத்தை ஆண்ட திரு. கருணாநிதி அவர்களுடைய தலைமையில் இருந்த தி.முக. அரசுதான். 1973 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு அத்தியாவசியப் பணிகளைப் பேணிவருதல் அவசரச் சட்டத்தைப் பிறப்பிப்பதற்காக அவர்கள் ஒரு முடிவினை எடுத்து, அப்போது அந்த முடிவின்படி, மைய அரசுக்கு அதை அனுப்பினார்கள். மைய அரசைப் பொறுத்தவரைக்கும், அதிலே சில குறைகள் இருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, அந்தக் குறைகளைத் திருத்தவேண்டுமென்று அந்த Draft Bill-ஐ மாநில அரசுக்கு மீண்டும் திருப்பியனுப்பினார்கள். அப்படி அதை அனுப்பியபோது அவர்கள் ஒரு ஆலோசனையைச் சொன்னார்கள்.

“The Government of India have suggested that whenever an emergent situation arises and Governor feels that promulgation of an ordinance on the basis of the draft ordinance is necessary, a reference may be made so that the President's instructions under Art. 213 sub-clause 1 may be obtained” என்று எழுதினார்கள். அப்போது எப்படிப்பட்ட முடிவு எடுக்கப்பட்டது என்றால், மைய அரசினுடைய அந்தப் பதிலுக்குப் பிறகு, ‘If and when the draft is finalised, the provisions of such bill may be useful for adoption of the State Acts’ என்று சொல்லி, ‘the draft ordinance may be kept ready for use whenever an emergent situation arises’ என்று எழுதி, அதில் அன்றைய முதலமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. கருணாநிதி அவர்கள், 15-1-1974-லே கையெழுத்திட்டிருக்கிறார்கள் என்பதனை, மாண்புமிகு உறுப்பினர் பொன்முடி அவர்களுடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஏதோ இந்த அணுகுமுறை தற்போதுதான் முதன்முதலாக மேற்கொள்ளப்பட்டது என்ற எண்ணம் வேண்டாம் என்பதற்காக இதைச் சொல்கிறேன். அதைப்போலவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி மகேஸ்வரி அவர்கள் பேசுகிறபோது, இது ஒரு கறுப்புச் சட்டம், தொழிலாளர்களுடைய வயிற்றிலே அடிக்கின்ற சட்டம் என்பதைச் சொன்னார்கள். எங்குமே இல்லாத ஒரு சட்டம் இங்கு வந்ததே என்று சொன்னார்கள். 1981-ஆம் ஆண்டு Essential Service Maintenance Act என்பதனை அப்போது உங்களது தேசியப் பேரியக்கம் டெல்லியில்

2002 மே 10]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

ஆட்சியில் இருந்தபோது, மத்திய ஆட்சியிலே அவர்களே கொண்டு வந்தார்கள் என்பதனை மாண்புமிகு காங்கிரஸ் பேரியக்கத்தினுடைய உறுப்பினர் மகேஸ்வரி அவர்களுடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வருகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) (குறுக்கீடுகள்)

(உறுப்பினர்கள் திரு. கே.சி. கருணாகரன், திரு. போளூர் வரதன், டாக்டர் க. பொன்முடி, திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன் ஆகியோர் எழுந்து நின்று பேச முற்பட்டனர்.)

முற்பகல் 11-00

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அமைச்சர் முடித்துவிட்டும். (குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: Let me conclude. நான் பேசிக் கொண்டிருக்கிறேன் அல்லவா? (குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: முடிக்கட்டும், பேசி முடிக்கட்டும். (குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே...(குறுக்கீடுகள்) இல்லை (குறுக்கீடுகள்) இருங்கள்; நான்...(குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இருங்கள், நிதியமைச்சர் பேசியதற்குப் பிறகு கேளுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. கருணாகரன் அவர்களும், திரு. ஹேமச்சந்திரன் அவர்களும். அவை உறுப்பினர்கள் எழுப்பிய வினாக்களுக்குப் பதில் கூறவேண்டாம் என்று கூறுகிறார்களா? மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொருவரும், மாண்புமிகு மகேஸ்வரி கூறியதற்குப் பதிலைச் சொல்ல வேண்டாம் என்று சொல்கிறீர்களா? (குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ஹேமச்சந்திரன், திரு. போளூர் வரதன், உட்காருங்கள். திரு. பொன்முடி, உட்காருங்கள். அமைச்சர் பேசி முடித்ததற்குப் பிறகு கேளுங்கள். (குறுக்கீடுகள்)

[2002 மே 10]

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மன்னிக்க வேண்டும்; உங்களுடைய (குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அவர் பேசி முடித்த பிறகு கேளுங்கள். உட்காருங்கள். (குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: நான்...(குறுக்கீடுகள்) நான்...(குறுக்கீடுகள்) மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, விளக்கம் கூறாமல் நான் அமர்ந்து விட்டால், விளக்கம் கூற மறந்து விட்டீர்களே என்று சொல்லி, என்னை நீங்கள் நினைவுபடுத்தலாம்; ஆனால், நான் பேசிக் கொண்டிருக்கிறபோதே, (குறுக்கீடுகள்) நான் பதில் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன். (குறுக்கீடுகள்)

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: எனக்கு ஒரு விளக்கம்; அமைச்சரிடமிருந்து...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ஹேமச்சந்திரன், நிதியமைச்சர் பேசி முடிக்கட்டும்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: I am continuing my address. (Interruption) I am continuing my address. நான் விளக்கம் சொல்லவில்லை என்று ஏன் எண்ணுகிறீர்கள்? ஏதோ முதன்முறையாக தமிழகத்திலே இது கொண்டு வரப்பட்டது என்ற கருத்து இருக்க வேண்டாம் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். ஆனாலும்கூட, மைய அரசு அப்படி ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தாலும்கூட, 1991 வரைதான் அது இருந்தது. 1991-லே அதைக் காலாவதியாக விட்டு விட்டார்கள். அதையும் நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம், ஏதோ நாங்கள்தான் முதன்முறையாக இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தோம் என்ற எண்ணம் அவைக்கு இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் இதை நான் சொல்கிறேன். நமது மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும், தற்போது நிலவுகிற நிதி நெருக்கடி எல்லோருக்கும் தெரியும். மாநிலத்தினுடைய ஒட்டுமொத்தப் பொருளாதாரத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்றால், அனைத்து மக்களும் கடினமாக உழைக்க வேண்டும். தொழிற்சாலைகளும் செம்மையாகச் செயல்பட வேண்டும்; தொழிலாளர்களும் நிலைமையினைக் கருத்திற்கொண்டு, நாட்டினுடைய நெருக்கடியைக் கருத்திற்கொண்டு ஒட்டுமொத்தப் பொருளாதாரச் செம்மை உருவாவதற்கு அச்சாணிகளாக, ஆணிவேர்களாக இருக்கின்ற உழைக்கின்ற வர்க்கம், இன்னும் சற்று அதிகப் பொறுப்போடு செயல்படக்கூடிய சூழலில்தான், நாம் சந்தித்து வருகின்ற பொருளாதார நெருக்கடி தீர்ந்திடும். Below poverty line என்ற முறையிலே

2002 மே 10]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

35 சதவிகிதம் மக்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற தமிழகத்தில், பணியிலே இருக்கிறவர்கள் பாதுகாப்போடு ஊதியத்தைப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் பாதிப்புக்கு உள்ளாகக் கூடாது என்பது அரசினுடைய கொள்கைதான். ஆனால், அதே நேரத்தில், வேலையில்லாமல், ஒரு வேளை உணவுகூட முழுமையாகக் கிட்டாமல், வறுமைப் பிணி என்ற நிலையிலே வாழ்கின்ற மக்கள், தமிழகத்தில் 35 சதவிகிதம் பேர் இருக்கிறார்கள். அந்த மக்கள், அமைப்பு சாராத தொழிலாளிகள் என்ற நிலையிலே இருக்கின்ற மக்கள்: வேலை அறவே கிட்டாத நிலையிலே இருக்கிற மக்கள்; அந்த மக்களினுடைய வாழ்வும் ஒரு நல்ல நிலைக்கு வர வேண்டுமென்றால், தமிழகத்திலே தொழில் அமைதி வேண்டும்; பொருளாதாரச் செம்மை வேண்டும். அதற்குத் தொழிலதிபர்கள் ஒத்துழைக்காத நேரத்தில், கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கத் தயங்காத இந்த அரசு, தொழிலாளர்கள் நலன் பேண நடவடிக்கை எடுக்கிற இந்த அரசு, தொழிலாளிகளுக்கு, உழைக்கும் வர்க்கத்திற்கு ஒரு வேண்டுகோளை விடுக்கிறது. Organised Sector என்று சொல்லக்கூடிய, அமைப்புக்குட்பட்டு இருக்கிற உழைக்கும் வர்க்கத்தினர், தங்களுடைய உழைப்பை இன்னும் சற்று அதிகமாகத் தருகிறபோது, கடமையுணர்வைச் சற்று அதிகமாகக் காட்டுகிறபோது, அதன் பலன், வேலை இல்லாமல் தத்தளிக்கின்ற, வறுமைக் கோட்டின் எல்லைக்குக் கீழே இருக்கின்ற 35 சதவிகித பாமர மக்கள், பரிதவிக்கின்ற மக்களுக்கும் கிடைக்குமென்பதை உணர வேண்டும். தொழில் அமைதி பேணப்பட வேண்டும்; ஒட்டுமொத்தப் பொருளாதாரச் செம்மை தமிழகத்தில் உருவாக வேண்டும்; இக்கட்டான நிதி நெருக்கடியில்--தமிழகத்தில் மட்டுமல்ல; இந்திய அளவிலும் there is an industrial recession; there is an economic recession. Inflationary trend is getting increased day by day என்ற நிலையிலே--ஒரு தொழில் அமைதியை, தொழில் வளர்ச்சியை, பொருளாதார வளர்ச்சியை உருவாக்க, உழைக்கும் வர்க்கத்தினுடைய ஒத்துழைப்பு, எந்தக் காலத்திலும் இல்லாத அளவுக்கு, நிகழ்காலத்திலே, வருங்காலத்திலே அதிகமாக இருக்கிறது என்பதனை நான் அவைக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படி அவர்கள் அதற்கு ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று நான் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமப்புறத்தில் வாழும் ஏழைகள், அமைப்பு ரீதியில் இல்லாத தொழிலாளர்கள், விவசாயத் தொழிலாளர்கள், குடிசைகளிலே வாழ்கின்ற நகர்ப்புறவாசிகள் ஆகியோருக்குத் திட்டம் தீட்டிச் செயல்படுத்தும் பொறுப்பு அரசுக்கு இருக்கிறது. அதை வெற்றிபெறச் செய்யக்கூடிய பொறுப்பு, உழைக்கும் வர்க்கத்தின் கையிலே இருக்கிறது. இந்த முக்கிய

[திரு. சி. பொன்னையன்]

[2002 மே 10]

பொறுப்பை நிறைவேற்றுவதில் நம் அனைவருக்கும் கடமை இருக்கிறது. இதிலே கட்சி பேதங்களுக்கு அப்பால் நின்று, எல்லோரும் உழைக்கும் வர்க்கத்தினுடைய பிரதிநிதிகள்தான் எனச் செயல்பட வேண்டும். உழைக்கும் வர்க்கத்தினுடைய ஆதரவு இல்லாமல் ஆட்சிப் பீடத்திற்கு யாருமே வந்துவிட முடியாது; உழைக்கும் வர்க்கத்தினுடைய நலனைப் பேணத் தவறுகிறபோது, அது ஒரு மாபெரும் குற்றமாகும். அரசு அதை உணருகிறது. உழைக்கும் வர்க்கத்தினுடைய ஒத்துழைப்பு இல்லாமல் ஒட்டுமொத்தப் பொருளாதாரச் செம்மையை நாம் உருவாக்க முடியாது. உழைக்கும் வர்க்கத்திற்குச் சலுகைகளை இந்த அரசு தரும். உழைக்கும் வர்க்கத்தினுடைய நலனைப் பேணக்கூடிய அளவிற்குத் தொழிலாளர் சட்டங்களை, மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஹேமா அவர்கள் ஏற்கெனவே எடுத்துச் சொன்னதுபோல, தக்கவாறு திருத்தி, தொழிலாளர்களுடைய நலனைப் பேணுவதற்கும் உரிய நடவடிக்கைகளைக் கட்டாயம் எடுக்கும். ஆனால், சில நேரங்களில்...

(முற்பகல் 11-05)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நிதி அமைச்சர், ஹேமா என்பது யார்? ஹேமச்சந்திரனைச் சொல்கிறீர்களா? (குறுக்கீடுகள்) அவருடைய வீட்டிலேகூட இவ்வளவு செல்லமாகக் கூப்பிட்டு இருக்கமாட்டார்கள். (சிரிப்பு)

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மன்னிக்க வேண்டும். கிட்டத்தட்ட 30 ஆண்டு காலமாக நட்பு முறையிலே 'ஹேமா, ஹேமா' என்று அவரை அழைத்துப் பழகிவிட்ட காரணத்தால்... (சிரிப்பு) (குறுக்கீடு)

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, என்னை அவர் அப்படித்தான் கூப்பிடுவார்; அதனால் சொல்லி இருக்கிறார்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அதைப்போலவே இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும் ஆந்திர மாநிலத்திலே ஏற்கெனவே இருக்கிறது; இந்தச் சட்டம் கேரள மாநிலத்திலே ஏற்கெனவே நடைமுறையில் இருக்கிறது; இந்தச் சட்டம் கர்நாடக மாநிலத்திலும் இருக்கிறது; இராஜஸ்தான் மாநிலத்திலும் இருக்கிறது; மராட்டிய மாநிலத்திலும் இந்தச் சட்டம் நடைமுறையிலே இருக்கிறது. ஏதோ இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் இப்படி அத்தியாவசியப் பணிகளைப் பேணிப் பாதுகாக்கும் ஒரு சட்டம் தமிழகத்தில்தான் முதன்முறையாகக் கொண்டுவரப்படுகிறது என்ற ஓர் உணர்வு மாண்புமிகு அவை உறுப்பினர்களுக்கு இருக்க வேண்டாம் என்பதற்காகச்

2002 மே 10]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

சொல்கிறேன். ஆந்திராவிலே இருக்கிறது இந்தச் சட்டம். கேரள மாநிலத்திலே இருக்கிறது இந்தச் சட்டம், கர்நாடக மாநிலத்திலே இருக்கிறது இந்தச் சட்டம். இராஜஸ்தான் மாநிலத்தில் இருக்கிறது இந்தச் சட்டம்; மராட்டிய மாநிலத்திலேயும் இருக்கிறது. ஆனால், தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும், மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு நான் ஓர் உறுதியினைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றிவிடுகிற காரணத்தினாலேயே, அந்தச் சட்டம் தொழிலாளர்களுக்கு, உழைக்கும் வர்க்கத்திற்குப் பாதகமாகப் பயன்படுத்தப்படும் என்ற அச்சம் உங்களுக்கு வேண்டாம் என்பதை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்களின் சார்பிலே நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) நான் ஏற்கெனவே சொன்னேன். இந்தச் சட்டம் வருகிறபோது (குறுக்கீடு) இரண்டே நிமிடத்தில் பேசிவிடுகிறேன்...

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: அப்படியென்றால், கதவடைப்புச் செய்கிற முதலாளியை இதிலே ஏன் சேர்க்கவில்லை; சட்டவிரோதமாக லாக்-அவுட் பண்ணும் முதலாளியை ஏன் சேர்க்கவில்லை? அவர்களுக்கு எதிராக இதுமாதிரிச் சட்டம் கொண்டுவர வேண்டுமல்லவா? அதைக் கொண்டுவரவில்லையே?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஹேமச்சந்திரன் அவர்களுடைய கருத்து, ஆலோசனை. நல்ல ஆலோசனை. இருக்கின்ற சட்டங்களை வைத்து நாம் கடுமையான நடவடிக்கைகளைத் தொழிற்சாலைகள்மீது எடுக்க முடியும். நம்முடைய தொழிலாளர் வர்க்கம், மிகவும் சக்தி வாய்ந்த தொழிலாளர் வர்க்கம். தொழிலாளர் வர்க்கத்தினுடைய சக்தியே தொழில் அதிபர்களினுடைய தவறைத் தவிடுபொடி ஆக்கிவிடும் என்ற நிலையிலே இருக்கிற காரணத்தினால், உங்கள் உணர்வை நாங்கள் மதிக்கிறோம்; அதை நடைமுறைப்படுத்த தக்க நடவடிக்கைகளை நாங்கள் அவ்வப்போது எடுப்போம்.

இந்தச் சட்டம் மிக ஒரு கறுப்புச் சட்டம் என்றும், கொடுமையான சட்டம் என்றும், தொழிலாளர்களின் கழுத்தை நெரிக்கின்ற சட்டம் என்றும், சிகாகோவில் சிந்திய ரத்தத்தை நாம் மறந்துவிட்டு, பெற்ற உரிமையினைப் பறிக்கலாமா என்றும், Nazist State என்றும், we are moving towards fascism என்றும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் பொன்முடி அவர்கள் பேசுகிறபோது சொன்னார்கள். அவர்கள் கூறிய கூற்றில் எல்லாம் எந்த அளவிற்குக் குறை கூறினாரோ, fascist அணுகுமுறை என்று

[திரு. சி. பொன்னையன்]

[2002 மே 10]

சொன்னாரோ, Nazist regime என்று சொன்னாரோ, கறுப்புச் சட்டம் என்று சொன்னாரோ, குரல்வளையை நசுக்குகிற சட்டம் என்று சொன்னாரோ, அந்தக் குற்றச்சாட்டுகளை எல்லாம் அவர்கள் எங்கள்மீது சுமத்தவில்லை; அவர்களது தலைவர் திரு. கருணாநிதி அவர்கள்மீது சுமத்துகிறார்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). காரணம், நான் ஏற்கெனவே சொன்னேன். 1974-லேயே அவரே கையெழுத்துப் போட்டு முடிவு எடுக்கப்பட்டு — ‘as and when necessary, it may be kept ready for use whenever an emergent situation arises’ என்று அவர்களே இட்டு இருக்கிற சட்டம் என்பதனையும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதையடுத்து, 1997 ஆம் ஆண்டு மீண்டும் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு அன்றைய தி.மு.க. அரசு நடவடிக்கையை மேற்கொள்கிறது. அப்போது, ‘தற்போதுள்ள சூழ்நிலையில் மாநில அரசுக்கு இன்றியமையாப் பணிகளில் ஏற்படக்கூடிய வேலைநிறுத்தங்கள் தொடர்பாக உரிய நேரத்திலும், செவ்விய வகையிலும் நடவடிக்கை மேற்கொள்வதற்குப் போதுமான அதிகாரங்கள் மாநில அரசு பெற்று இருக்க வேண்டியது அவசியமாகும்’. இது மாண்புமிகு முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. கருணாநிதி அவர்கள், 27-12-1997-லே அவர்களே கையெழுத்திட்டு--கோப்பிலே கையெழுத்திட்டு மேற்கொண்ட முடிவாகும்.

முற்பகல் 11-10

‘தற்போது மாநில அரசுக்கு இன்றியமையாப் பணிகளிலே ஏற்படக்கூடிய வேலைநிறுத்தம் தொடர்பாக, உரிய நேரத்திலும் செவ்விய வகையிலும் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்வதற்குப் போதுமான அதிகாரங்களை அரசு பெற்று இருக்க வேண்டும் என்ற நோக்கில் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரலாம்’ என்று குறிப்பிட்டு, கையெழுத்திட்டு, அப்போது அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வராமல், விட்டுவிட்டார்கள். அவர்கள் எத்தகைய ஒரு சட்டமுன்வடிவை, திரு. கருணாநிதி அவர்கள் அந்தக் குறிப்பில் 27-12-1997-லே அனுமதித்துக் கையெழுத்திட்டார்களோ, அதில் ஒரு வரி கூட மாற்றாமல், அந்தச் சட்டத்தைத்தான் இந்த அரசு தற்போது இன்று தாக்கல் செய்திருக்கிறது (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) என்பதனை நான் அவைக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்தச் சட்டத்தில்தான், “Any Public Services and posts in connection with the affairs of the State, and also persons appointed to the Secretarial staff of the State Legislative Assembly and the officers and servants of the High Court” என்ற பிரிவும் (குறுக்கீடு) நான் பேசி முடித்து விடுகிறேன், முடித்து விடுகிறேன். ஒரே நிமிடம்.

2002 மே 10]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அமைச்சர் பேசி முடித்து விட்டும். (குறுக்கீடு) டிராஃப்ட் போட்டார்கள் என்று சொல்கிறார். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: இல்லை, இல்லை. அவர்கள் போட்டு, டிராஃப்ட் approval வாங்கி (குறுக்கீடு) இல்லை, இல்லை. அதைத்தான் சொல்கிறேன். (குறுக்கீடு) முயற்சி எல்லாம் இல்லை. முயற்சி இல்லை. நான் சொல்கிறேன், கேளுங்கள். (குறுக்கீடு) மன்னிக்க வேண்டுகிறேன். அதைத்தான் நான் சொல்கிறேன். போட்டு, அனுமதியைப் பெற்று, 'as and when necessary'—தேவையான நேரத்தில் இதைப் பயன்படுத்தலாம்' என்று ஆணையிட்டு—(குறுக்கீடு) மன்னிக்க வேண்டுகிறேன்—ஆணையிட்டு, அந்த அடிப்படையில் ஒரு டிராஃப்டை அவர்கள் தயார் செய்தார்கள். அந்த டிராஃப்டில்தான், இப்படி மாண்புமிகு உறுப்பினர் எஸ்.ஆர்.பி. அவர்கள் சொன்ன, "any person, who instigates, or incites other persons to take part in, or otherwise acts in furtherance of, a strike which is illegal under this Act, shall on conviction, be punished with imprisonment for a term which may extend to 3 years, or with fine which may extend to five thousand rupees, or with both" என்று இந்த ஷரத்தினையும், "If the Government are satisfied that in the public interest or in the interest of the public order, it is necessary or expedient so to do, they may, by general or special order, prohibit strikes in such essential service and from such date as may be specified..." என்று சொல்லி தற்போது கொண்டு வந்திருக்கிற சட்டமுன்வடிவைப் பொறுத்தவரைக்கும், இதிலே இருக்கிற "A to Z" இருக்கிற அத்துணை ஷரத்துக்களும் முன்பே தயாரிக்கப்பட்டு, அதற்கு ஒப்புதல் அளித்து, முன்னாள் முதலமைச்சர் 27-12-1997-லே ஒப்புதல் அளித்து, 'தேவையான நேரத்தில்--தேவையான நேரத்தில் தற்போது மாநில அரசுக்கு இன்றியமையாப் பணிகளில் ஏற்படக்கூடிய வேலைநிறுத்தம் தொடர்பாக, உரிய நேரத்திலும், செவ்விய வகையிலும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்குப் போதிய அதிகாரங்கள் மாநில அரசு பெற்று இருக்க வேண்டும். தேவையான நேரத்தில் இதைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும்' என்று அவர்கள் முடிவு செய்து, தயாரித்து, ஒப்புதல் அளித்த (குறுக்கீடு) சொல்லி முடித்து விடுகிறேன். ஒப்புதல் அளித்த இந்த ஷரத்துக்களுக்குத்தான் இந்த அரசு தற்போது சட்டமுன்வடிவம் தருகிறது. (குறுக்கீடு) வேண்டாம், வேண்டாம். அமைதியாக இருங்கள், சட்டமுன்வடிவம் தருகிறது. எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், இதை நான் சுட்டிக்காட்டுவதற்கான காரணத்தை மாண்புமிகு பொன்முடி அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்தத் தேதியில், 27-12-1997-லும், அதைப்போல (குறுக்கீடு) முடித்து விடுகிறேன்;

[திரு. சி. பொன்னையன்]

[2002 மே 10]

1974-லும், இரண்டு முறையிலும், இந்தக் கோப்புகளில் இந்த ஷரத்துகளைக் கொண்டுவந்தபோது தொழிலாளர்களுடைய கழுத்தை உங்களது தலைவர் நெரிக்க வேண்டுமென்ற முடிவை அப்போதே எடுத்து இருந்தார். தொழிலாளர்களுடைய வயிற்றிலே அடிக்க வேண்டுமென்ற முடிவை, fascist regime-ஆக, fascist அணுகுமுறையிலே, nazist regime-ஆக அவர் காலத்திலே எடுக்கப்பட்டது என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆனால் ஓர் உத்தரவாதத்தை அவைக்கு நான் தருகிறேன். இந்த அரசைப் பொறுத்தவரைக்கும்..

திரு. துரைமுருகன்: தலைவர் அவர்களே...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அமைச்சர் பேசும் முடித்து விட்டதும். முடித்து விட்டதும், உங்களைக் கூப்பிடுகிறேன். நானே உங்களை அழைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: ஒரு நிமிடம். நான் முடித்து விட்டேன். I am concluding. ஆனால், இதை நான் சுட்டிக்காட்டுவதற்குக் காரணம், மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்களுடைய அரசைப் பொறுத்தவரைக்கும், நான் ஏற்கெனவே சொன்னதைப்போல, தமிழகத்திலே இருக்கிற இன்றைய பொருளாதாரத் தொய்வு, அதிகப்படியான வறுமைப் பிணி, 35 சதவிகிதம் மக்களுக்குமேல் வறுமைக் கோட்டின் எல்லைக்குள் வாழ்கிற நிலைமை: தொழில் அமைதியினுடைய முக்கியத்துவம், Industrial recession, Economic recession என்ற ஒரு அவல நிலை, அதை மேம்படுத்தவேண்டிய கட்டாய நிலை, அமைப்பு சார்ந்த தொழிலாளர்களைவிட, அமைப்பு சாராத தொழிலாளர்கள் கிட்டத்தட்ட 90 சதவிகிதத்திற்கும் மேல் அதிகம் இருக்கின்ற காரணத்தால் அந்தப் பாமர, வேலையின்றித் தத்தளிப்பதற்கு மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு ஆகியவை கிடைத்திட, உழைக்கும் வர்க்கம் தங்கள் பணிகளை இன்னும் அதிகப்படுத்த வேண்டும். உழைக்கும் வர்க்கத்திற்கு இந்த அரசு என்றும் உறுதுணையாக இருக்கும். பொது மக்களின் நலன் கருதி, ஏழைகளின் நலன் கருதி உங்களைப் போன்ற உறுப்பினர்களின் எண்ணத்திற்கு மாறாகச் செல்லாமல், மக்களின் நலன் காக்கும் முறையிலே இந்தச் சட்டம் தேவையான நேரத்தில், பயன்படுத்தப்படுமெயொழிய, உழைக்கும் வர்க்கத்திற்குப் பாதகமாக இந்தச் சட்டத்தின்மூலம் அதிகாரத்தைத் தன்னிச்சையாக அரசு கையிலே எடுத்துக்கொண்டு செயல்படுத்தாது என்பதைச் சொல்லி, மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டமுன்வடிவை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுகிறேன்.

2002 மே 10]

(முற்பகல் 11-15)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு துரைமுருகன்.

திரு. துரைமுருகன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இத்தகைய ஒரு சட்டத்தைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் கொண்டு வருவதற்கு நினைத்தார்கள்; அதை அன்றைக்கு ஆயத்தப்படுத்தினார்கள்; தேவை என்றால் அதைப் பிரயோகப்படுத்தலாம் என்று இருந்தார்கள் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே, தேவை என்றால் அதை இப்படிப் பயன்படுத்தலாம் என்று நினைத்திருந்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஒரு ஆட்சியிலே நினைத்ததாகக்கூட இருக்கட்டும். இப்போது அந்தச் சட்டத்தை, அன்றைக்கு நினைத்ததைச் செயல்வடிவம் கொடுத்து, ஒரு சட்டமாக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன இப்போது வந்து இருக்கிறது? இப்பொழுது என்ன தலைமுழுதிப்போய் விட்டது? இரண்டாவது, ஒரு ஆட்சியிலே, அந்த ஊரிலே இருக்கிறது, இந்த ஊரிலே இருக்கிறது, எனக்கு முன்னால் இருந்தவர்கள் கொண்டு வந்தார்கள் என்பது அல்ல. திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே கொண்டு வந்தார்கள், காங்கிரசிலே செய்தார்கள் என்பது அல்ல. நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டுமே தவிர, அவர்கள் கொண்டு வந்தார்கள், காங்கிரசிலே சொன்னார்கள் தி.மு.க. நினைத்தது என்று—நாங்கள் நினைத்தோம் என்று—சொன்னார். ஆனால் நீங்கள் அதற்குச் செயல்வடிவம் கொடுப்பதற்கு முன்வந்திருக்கிறீர்கள். நினைப்பை மாற்றிக்கொண்டு நாங்கள் நிறுத்தி விட்டோம். ஆனால், அந்தத் திட்டத்தை இப்படிச் சட்டமாகக் கொண்டுவரவில்லை. அதை நினைத்த மாத்திரத்திலேயே அங்கேயே பைலோடு முடித்துவிட்டோம். ஆனால், நீங்கள் சட்டமன்றம் வரையிலே கொண்டு வந்து, இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றி, தொழிலாளர் வர்க்கத்தைப் பழி வாங்குவதற்கு—நாங்கள் கத்தி வாங்கலாம் என்று நினைத்தோம். வாங்கி வெட்டிவிட்டீர்கள் நீங்கள். (குறுக்கீடு) வெட்டப் போகிறீர்கள்; வெட்டப் போகிறீர்கள். ஆகையினாலே, எங்களுடைய நினைப்பு குற்றமாகாது, சட்டத்தில். ஆனால், செய்கை குற்றமாகும். எனவே, தொழிலாளர் வர்க்கத்திற்கு ஒரு குற்றம் இழைத்தவர்கள் நீங்களாவீர்கள். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் பதில் சொல்லட்டும்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் நினைப்பு என்று சொன்னார். நினைப்பு மட்டும் அல்ல. கோப்பிலும் உத்தரவிடப்பட்டு

[திரு. சி. பொன்னையன்]

[2002 மே 10]

விட்டது. Draft Bill-ம் தயாரிக்கப்பட்டுவிட்டது. ஆனால், தேவையான நேரத்தில் அதைப் பயன்படுத்தலாம் என்று முடிவெடுத்தீர்கள். நீங்கள் பயன்படுத்தவில்லை, ஒத்துக்கொள்கிறேன். நீங்கள் பயன்படுத்தாத காரணம், அந்தப் பெருமை உங்களைச் சேராது. அதைப் பயன்படுத்த வேண்டாத அளவிற்கு, பொது மக்களின் நலன் கருதி, நாட்டின் நலன் கருதி, உங்களுக்கு அந்தத் தொல்லையைத் தராமல் இருந்த எதிர்க்கட்சியான புரட்சித் தலைவியினுடைய கட்சிக்கும், மற்றவர்களுக்கும்தான் அந்தப் பெருமை சேருமே ஒழிய, அந்தப் பெருமை உங்களுக்குச் சேராது. (சிரிப்பு)

திரு. துரைமுருகன்: நாட்டு நலன் கருதி, இந்த எதிர்க்கட்சிகள் எல்லாம் சொல்லுகின்ற இந்தக் கோரிக்கையை ஏற்று, நாட்டு நலனை வைத்து இந்தச் சட்டத்தை, நீங்களும்—கலைஞர் எதிர்க்கட்சியை மதித்து, அந்தச் சட்டத்தை கொண்டுவருவதைக் கைவிட்டதைப்போல், நீங்களும்—இந்த எதிர்க்கட்சிகள் சொல்வதையெல்லாம் கேட்டு, மதித்து, இந்தச் சட்டத்தைக் கைவிட்டால் நானே உங்களைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். (குறுக்கீடு)

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே... (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இல்லை, செம்மலை சொல்லிவிட்டும்.

மாண்புமிகு திரு. செ. செம்மலை: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய ஆட்சிக் காலத்தில் வந்திருக்கிறதேயானால் அது ** இருந்து இருக்கும். ஆனால் இந்தச் சட்டம் மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவி ஆட்சிக் காலத்திலே வருவதாலே, ** இது மக்களுடைய பாதுகாப்புக்காகப் பயன்படுமே தவிர, தொழிலாளர்களுடைய நலனுக்கு எதிராக நிச்சயமாகப் பயன்படாது என்ற உத்தரவாதத்தைத்தான் நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே சபையிலே தெரிவித்திருக்கிறார். (குறுக்கீடு).

திரு. துரைமுருகன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் செம்மலை சொல்கிறார். இந்தச் சட்டம் கிடைத்து இருந்தால் தி.மு.க. கையிலே ** இருந்து இருக்கும் என்று. எங்கள் கையிலே வந்திருந்தாலாவது ** இருக்கும். நீங்கள் ** போயிருக்கும். (குறுக்கீடு)

முற்பகல் 11-20

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. பொன்முடி. (குறுக்கீடு)

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றன.

2002. மே 10]

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ** என்று மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் சொல்வது...

திரு. துரைமுருகன்: ** என்றால் என்ன?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ** என்பது ஒன்றும் தவறல்ல. ** பயன்படுத்தித் தீரவேண்டும். (குறுக்கீடு) ** என்று சொல்வது அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்படுகிறது. (குறுக்கீடு) ஏற்கெனவே பேசப்பட்டுவிட்டது. சட்டமுன்வடிவின் மேலே பேசப்பட்டுவிட்டது. எல்லாக் கருத்துகளும் சொல்லப்பட்டு விட்டன.

திரு. துரைமுருகன்: 'ஆளை' என்று சொன்னது வேண்டுமானால் வேண்டாம்.

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: அந்த இரண்டையும் நீக்கிவிட்டால் பிரச்சினை இருக்காது.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பன்னீர்செல்வம்: **

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இரண்டையுமே நான் நீக்கிவிடுகிறேன். ** இரண்டும் அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்படுகின்றன.

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எங்களுடைய கோரிக்கையைத் தெளிவாக வைத்தோம். இந்தச் சட்டம் தொழிலாளர்களுடைய குரல்வளையை நெரிக்கிற சட்டம். இந்தச் சட்டம் அரசுப் பணியாளர்களுடைய குரல்வளையை நெரிக்கின்ற சட்டம். ஜனநாயக உரிமைகளைப் பறிக்கின்ற சட்டம். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. பழனிசாமி, உட்காருங்கள். நான் கூப்பிடுகிறேன்.

திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்: அதுமட்டுமல்ல, இந்திய அரசியல் சட்டத்திற்கு எதிரான சட்டம் என்று சொன்னோம். அமைச்சரவர்கள், மத்தியிலே நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். மத்தியிலே நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டம் கைவிடப்பட்டு நீண்ட காலமாகி விட்டது. அவரே ஒப்புக்கொண்டார்.

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றன.

[திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்] [2002 மே 10]

ஒருபோதும், இந்தியாவிலே எங்கேயும் நிறைவேற்றப்படாத சட்டம் என்கிற சொல்லை நான் பயன்படுத்தவே இல்லை. தமிழ்நாட்டிலே முதன்முறையாக இப்போதுதான் இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுகிறீர்கள். முன்பு கொண்டுவரப்பட்டபோது, அது குரல்வளையை நெரிக்கின்ற சட்டம் என்று சொன்னால், இன்றும் நிச்சயமாக ஜனநாயக உரிமைகளைப் பறிக்கின்ற சட்டமாக அந்தச் சட்டம் இருக்கிறது. தொழிலாளர்களுடைய குரல்வளையை நெரிக்கின்ற, அரசுப் பணியாளர்களுடைய குரல்வளையை நெரிக்கின்ற அந்தக் கறுப்புச் சட்டத்தைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நாங்கள் கோரிக்கை வைத்தோம். அந்தக் கோரிக்கையை ஏற்காமல், நிறைவேற்ற முற்படுகின்ற காரணத்தால், தமிழ் மாநில காங்கிரஸ் வெளிநடப்புச் செய்கிறது.

(தமிழ் மாநில காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்கள் வெளிநடப்புச் செய்தனர்.)

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்காக அந்தச் சட்டம் என்று சொல்கிறார். அப்படியென்றால், அந்தத் தொழிலாளிகளை வரவழைத்து அல்லது பிரச்சினைக்குரிய ஆட்களை வரவழைத்துப் பேசி ஒரு முடிவை ஏற்படுத்துவதற்குப் பதிலாக, அவர்களே, அரசினுடைய கையிலே ** உழைப்பாளி மக்களைப் பயமுறுத்தக்கூடிய ** என்ற முறையிலே உள்ள ஒரு சட்டத்தை நீங்கள் நிறைவேற்றுவதற்கு முயற்சிப்பதை நாங்கள் கடுமையாக ஆட்சேபித்து வெளிநடப்புச் செய்கிறோம்.

(மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர்கள் வெளிநடப்புச் செய்தனர்.)

திரு. ஜி. பழனிசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் விரோதச் சட்டத்தை நியாயப்படுத்துகிற வகையிலே நிறைவேற்றுவதற்கு மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி எடுத்திருக்கிறார்கள். இது ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமான ஒரு சட்டம். இது தொழிலாளர்களைப் பாதிக்கக்கூடிய ஒரு சட்டம். இந்தச் சட்டத்தைக் கண்டித்து, இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பாக வெளிநடப்புச் செய்கிறோம்.

(இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர்கள் வெளிநடப்புச் செய்தனர்.)

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றன.

2002 மே 10]

திரு. துரைமுருகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உரிமைக்காகப் போராடும்போது, வேலைநிறுத்தம் செய்தல் என்பது தொழிலாளர்களுடைய பிறப்புரிமை. அது அவர்கள் போராடிப் பெற்ற உரிமை. அந்த உரிமையை நசுக்குகின்ற வகையில் தொழிலாளர் வர்க்கத்திற்கு எதிராக இந்த அரசு போர் தொடுத்திருக்கிறது. எனவே, இந்த அக்கிரமத்திற்குத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் துணை போகாது என்ற காரணத்தால், நாங்களும் வெளிநடப்புச் செய்கிறோம்.

(திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள் வெளிநடப்புச் செய்தனர்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திருமதி யசோதா, (குறுக்கீடு) பொன்முடி, அனுமதிக்க முடியாது. யசோதா, உட்காருங்கள், பொன்முடி, உங்கள் தலைவர் போனதற்குப் பிறகு கேட்கக்கூடாது. முறையல்ல. (குறுக்கீடு) திருமதி யசோதா, சொல்லுங்கள்.

திருமதி டி. யசோதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லாத ஒரு சட்டமாக இன்றைக்கு நிறைவேற்ற இருக்கின்றபோது, நீங்கள் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதகமாக இது இருக்காது என்று உத்தரவாதம் கொடுத்தாலும்கூட, உங்களுக்குப் பின்னாலே வருகிறவர்கள் இந்தச் சட்டத்தை நிச்சயமாகத் தவறாக பயன்படுத்தக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பு இருக்கிற காரணத்தால், இந்தச் சட்டத்தினுடைய கடுமையைக் கண்டித்து நாங்கள் வெளிநடப்புச் செய்கிறோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: யசோதா, எங்களுக்குப் பின்னால் யாரும் வரமாட்டார்கள் என்பது நம்பிக்கை. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

(இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்கள் வெளிநடப்புச் செய்தனர்.)

திரு. கே.என். இலட்சுமணன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்தை எதிர்த்து, பாரதிய ஜனதா கட்சி வெளிநடப்புச் செய்கிறது.

(பாரதிய ஜனதா கட்சி உறுப்பினர்கள் வெளிநடப்புச் செய்தனர்.)

[2002 மே 10]

முற்பகல் 11-25

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு நிதி மற்றும் தகவல் தொழில்நுட்பவியல் துறை அமைச்சர் அவர்களின் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் 'ஆம்' என்க.

(ஆம்)

மறுப்போர் 'இல்லை' என்க.

(இல்லை)

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம், தீர்மானம் நிறைவேறியது.

சட்டமுன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 8 வரை, திருத்தங்கள் இல்லை.

பிரிவுகள் 2 முதல் 8 வரை, சட்டமுன்வடிவின் பகுதியாக இருக்க வேண்டும் என்னும் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் 'ஆம்' என்க.

(ஆம்)

மறுப்போர் 'இல்லை' என்க.

(இல்லை)

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம், தீர்மானம் நிறைவேறியது.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை சட்டமுன்வடிவின் பகுதியாக இருக்க வேண்டும் என்னும் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் 'ஆம்' என்க.

(ஆம்)

மறுப்போர் 'இல்லை' என்க.

(இல்லை)

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம், தீர்மானம் நிறைவேறியது.

மாண்புமிகு நிதி மற்றும் தகவல் தொழில்நுட்பவியல் துறை அமைச்சர்.

2002 மே 10]

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

“2002 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு அத்தியாவசியப் பணிகளைப் பேணிவருதல் சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 20/2002) நிறைவேற்றப் பெறவேண்டும்” எனக் கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு நிதி மற்றும் தகவல் தொழில்நுட்பவியல் துறை அமைச்சர் அவர்களின் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் ‘ஆம்’ என்க. (ஆம்)

மறுப்போர் ‘இல்லை’ என்க. (இல்லை)

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம், தீர்மானம் நிறைவேறியது.

சட்டமுன்வடிவு ஏற்கப்பட்டது.

(இ) தமிழ்நாடு பல்கலைக்கழகங்கள் பற்றிய சட்டங்களுக்கான (திருத்தச்) சட்டமுன்வடிவு, 2002

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: 2002 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு பல்கலைக்கழகங்கள் பற்றிய சட்டங்களுக்கான (திருத்தச்) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 29/2002). மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. தம்பிதுரை: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

“2002 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு பல்கலைக்கழகங்கள் பற்றிய சட்டங்களுக்கான (திருத்தச்) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 29/2002) @ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெறவேண்டும்”

எனக் கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. சி. ஞானசேகரன்.

திரு. சி. ஞானசேகரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடிய அனைத்துப் பல்கலைக்கழகங்களுக்கும்

@ 9-5-2002 ஆம் நாளிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.